Hayat

SAYI: 29
12 TEMMUZ 1962
125 KURUŞ

Bu sayıda :

3 yeni yazı serisine başlıyoruz :

1 - **BUGÜNKÜ DÜNYA**

2 - YURDUMUZUN EFSANELERİ

3 - KOCANIZIN ÖMRÜNÜ NASIL UZATABİLİRSİNİZ?

Yılın
üçüncü
çekilişine
katılabilmek
için

20 TEMMUZ

AKŞAMINA KADAR

tasarruflarınızı
İş Bankasında
toplayınız

10 TALİHLİYE
10 APARTMAN DAİRESİ
1 TALİHLİYE 100.000 LİRA
10 ADET 5.000 LİRA
25 ADET 1.000 LİRA
AYRICA ÇEŞİTLİ
PARA İKRAMİYELERİ

TÜRKİYE İŞ BANKASI

en fazla ikramiye veren bankadır

FAAL - 3681 - 365

Hayat

NICOLE BADAL

(Fotoğraf: Ringpress)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 7 SIRA No.: 301
SAYI: 29 CİLT: II 1962

SAHİBİ : Şevket RADO

Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES

Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA

Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak 22, İstanbul.

SANTRAL : 22 48 88

Ankara Bürosu: İzmir Caddesi 7/18, Yenişehir.

Telefon : 10 67 24

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :

(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrıs'ta satış fiyatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

YENİ İLÂN TARİFEMİZ:

İç sayfalar (Siyah-beyaz)
Tam sayfa ..... 5000 Lira
1/2 » ..... 2500 »
1/4 » ..... 1250 »

	Bir renk ilâvesiyle	İki renk ilâvesiyle
Arka kapak ...	6000	6500 Lira
Tam sayfa	5500	6000 »
1/2 »	3000	3500 »
1/4 »	1500	1750 »

Çok renkli
Arka kapak ..... 7500 Lira
İç sayfalar ..... 7000 »
1/2 sayfa ..... 4000 »

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

Hayat

Gördüğü yakın alâka ve sevgiye bir mukabele olmak üzere

OKUYUCULARINA

İstanbulun En Kibar Sayfiye Yerinde

YAZLIK

4 **BAHÇELİ EV**

adet

Ayrıca

50 HALI SECCADE
100 KİLİM SECCADE

Hediye ediyor

Tafsilât Önümüzdeki Sayılarımızda

İngilterede 3 Türk Sanatkârı

Geçenlerde aynı hafta içinde 3 Türk, Londra sanat çevrelerinde geniş yankılar yaptı. Lonra muhabirimizin bu sanat olayları ile ilgili intibalarını aşağıda veriyoruz...

YAZAN: EDİBE DOLU

Glydebourne Festivalinde Mozart'ın «Figaronun Düğünü» Operasında Kontes rolünü söyliyen Leylâ Gencer soprano Mirella Freni (Susanna) ile birlikte...

İNGİLTEREDE daha yılbaşından baren sanatseverleri en çok düşündüren konu, Glyndebourne Opera Festivali'ne bilet bulma meselesidir. Çok pahalı olmasına rağmen, biletler daha satışa çıkmadan biter. Çünkü mayıs sonu ile ağustos ortalarına kadar devam eden bu festival, dünya sanat çevrelerinde o kadar yaygındır ki, bilhassa Amerikalılar altı ay evvelinden yerlerini ayırtırlar. Ben de, Leylâ Gencer'in bu yıl Glyndebourne'a geleceğini ocak ayında öğrendiğim vakit, müracaat etmiştim. Martta gelen biletim ancak haziranda bir programa aitti ve gazeteci olduğum için de iltimas (!) yapılmıştı. Glyndebourne Operası şüphe yok ki, bu yaygın şöhretini, sanat üstünlüğü kadar kendine has hava ve geleneklerine de borçludur.

En yakın kasabadan otobüsle 20 dakikalık mesafede bulunan Glyndebourne, Londranın 89 km. güneyinde, Sussex'de yemyeşil parkların çevrelediği bir sayfiye evidir. Daha doğrusu eviydi. 1933 yılında evin sahibi, Eton Koleji öğretmenlerinden John Christie ve ses sanatkârı olan karısı bu geniş arazide bir opera festivali hazırlamaya karar vererek çalışmaya başladılar. Sayfiye evinde opera binası için gereken bütün tadilât yapıldıktan sonra, zamanın Covent Garden Operası müdürleri, Glyndebourne'u görmeye davet edildiler. Ama, Londra gibi bir sanat merkezinden kilometrelerce uzak, kuş uçmaz, kervan geçmez, ucsuz bucaksız yeşillikler arasında kurulan bir operaya kim gider diye düşünen müdürler, ilgi göstermeyip gitmediler. Fakat Christie'leri bu ilgisizlik yıldırmadı. Operanın müzik ve artistik direktörlüğünü paylaşan Fritz Busch ve memleketimiz operaseverlerinin çok iyi tanıdığı Carl Ebert'in yardımiyle 28 mayıs 1934'te Glyndebourne Operası, «Figaro'nun Düğünü» temsiliyle doğdu...

5.30'da başlıyan programa 7'de bir buçuk saatlik bir ara verilmektedir. İşte Glyndebourne'un asıl çehresi o vakit görülebiliyor. Uzun veya kısa gece elbiseli hanımlar ve smokinli beyler içlerinde şaraptan kahveye, dondurmaya kadar yiyecek dolu piknik sepetlerini yüklenerek gözün alabildiğine yayılan çimenler üzerine sofralarını kurarak yemeklerini yiyorlar.

Her yıl programına yeni bir eseri almayı âdet edinen Glyndebourne'un diğer bir özelliği de, kadrosunda daima milletlerarası şöhreti olan yabancı sanatçılara yer vermesidir. İngiliz sanatçıları, ancak teşvik için kadrosuna davet eder. Bu yıl Glyndebourne'da ilk defa bir Türk sopranosuna, Leylâ Gencer'e de rol verildi. Mozart'ın «Figaro'nun Düğünü»de Kontes rolünü oynıyan Leylâ'nın elbiselerinin modelini Prenses Margaret'in kocası Anthony'nin dayısı Oliver Messel çizdi. Mozart devri desenlerini çizmekte ün yapmış olan Mr. Messel'in hazırladığı kayısı rengindeki elbisesiyle Leylâ, seyircileri gerçekten teshir etti. Nitekim kritikler de bu hususu yazılarında belirttiler, ancak büyük bir kısmı Leylâ'nın sesini bu rol için yeter bulmadı. Meselâ, Daily Express: «Bu sahnede ilk defa sahneye çıkan Leylâ Gencer, güzel görünüşlü ve cazibeliydi. Mamafih bilhassa kontun çok kuvvetli sesi karşısında, sesinin bu rol için biraz hafif olduğunu zannediyorum» diyor. Daily Mail ise: «Kontes rolündeki Türk soprano Leylâ Gencer bu rol için elverişli ses evsafını haiz değil» diye yazmaktadır. Diğer taraftan Times daha destekler mahiyette: «Göze az batacak bir temsilin tümü içinde Miss Gencer'in Kontes rolü daha canlı olabilirdi. Ama temsiller ilerledikçe, rolüne daha da intibak edeceğini sanırım» demektedir.

TUVALETLİ PİKNİK

Üstte, Glyndebourne Festivalinde, iki perde arasında, çayırlara oturup birlikte getirdikleri yemekleri iştahla yiyenler, sağda ise temsiller başlamadan önce yapılan ananevi «Çay Saati».

TİYATROYA DAVET

1.5 saatlik perde arası istirahati bitmiş, vaktinde çalınan ziller ziyaretçileri, muazzam parktan, salona davet ediyor. Az sonra operanın son perdesi başlıyacak...

Şimdiye kadar dünyanın sayılı büyük şehirlerinde konserler vermiş olan kıymetli viyolonistimiz Aylâ Erduran Londradaki ilk konserinde büyük başarı sağladı. Türk emprezaryo Ömer Umar'ın tertiplediği Londranın ünlü Wigmore Hall'ündeki bu konserinde Aylâ'ya piyanoda Mithat Fenmen refakat etti.

Ingilterede «sanatçıların şöhret yolu Wigmore Hall'den geçer» sözü yaygındır, çünkü oradaki konserlerinde başarı kazanan sanatçılara daha büyük kapıların açılması kolaylaşmaktadır. Nitekim, Christian Dior'un mavi üzerine altın işlemeli Hint kumaşından bir tuvaletini giymiş olarak resitalini veren Aylâ Erduran'ın gelecek mevsimde bir orkestra refakatiyle çalacağından şimdiden bahsediliyor. Arkada, basına ayrılan sıralarda oturan «Times» gazetesi kritiğinin sanatçımızı hararetle alkışlayışı bilhassa dikkati çekti. Ertesi günkü yazısında Aylâ'nın kabiliyet ve tekniğini övdükten sonra: «Miss Erduran şüphesiz ki bir konçerto sanatçısıdır, onun bir orkestrayla ve konçerto çalışını dinlemeden tatmin olamıyacağız» diye teşvikkâr bir dil kullanarak sanatçımızı övmüştür.

Aylâ Erduran, piyanist Mithat Fenmen'le birlikte B.B.C. Radyosu stüdyolarında Debussy'nin 3 numaralı sonatını plâğa almadan önce prova yaparken.

Konserinden sonra «Hayat» okuyucuları için ne hissettiğini sorduğum Aylâ: «Londrayı eskiden beri seviyor ve burada çalmayı çok arzuluyordum. Dinleyicilerin sanat heyecanı dolu teşvikleri beni müteheassis etti. Çok mesudum» diye heyecandan kesik kesik çıkan bir sesle konuştu. Emprezaryo Ömer Umar ise, dört büyük buket takdim edilen sanatçılarımızdan daha heyecanlı idi. «Ilk imtihanımızı başarı ile vermemizden çok memnunum, gelecekte artık daha korkusuzca diğer sanatçılarımız için de konserler hazırlıyacağım» diyordu.

Londrada şimdiye kadar bir hafta içinde üç sanatçımızın üç ayrı sahnede alkışlanması görülmemiştir. Leylâ Gencer, Aylâ Erduran'dan sonra Ankara Devlet Operası başlarından Ayhan Baran Wigmore Hall'deki resitaliyle dinleyicilerini teshir etti. Ayhan'a piyanoda, dünyanın bir numaralı refakatçilerinden ve «Royal Philharmony Orchestra» ve benzerlerine eşit adam» diye vasıflandırılan ingiliz piyanisti Gerald Moore refakat etti.

Ender görülür dolduluktaki Wigmore Hall'de ünlü ingiliz müzikoloğu ve piyanisti Harriet Cohen, «Sahibinin Sesi» plâk şirketinin müzik direktörü Peter Andry, Haendel müziği uzmanı ve Türk Folklor müziği üzerinde araştırmalar yapan Mr. Taylor hemen göze çarpanlar arasındaydılar.

Ertesi günkü gazetelerde göğsümüzü kabartacak tenkidler alan Ayhan Baran için «Daily Telegraph» ın kolay tatmin olmaz tenkidcisi, çok yakında Covent Garden'ın Ayhanı angaje etmesini ümit ettiğini açıkça yazıyordu.

Bir hafta zarfında dinlediği iki Türk sanatçısının kabiliyetini öven «Sahibinin Sesi» şirketinin müzik direktörü Mr. Andry'ye sanatçılarımızın plâklarını yayınlamayı düşünüp düşünmediğini sordum.

— Aylâ Erduran bilhassa Londradaki konseriyle dünya çapında tepki uyandırdı. Onun ve Ayhan Baran'ın birer plâğını yayınlamayı isterim... dedi.

Ayhan Baran resitalinden önce, ünlü piyanist Gerald Moore ile «Hayat» objektifi karşısında...

Londra basınında, sanatçılarımızı öven tenkid yazılarından birkaçı. Sanatçılarımızın bıraktığı intiba, cidden göğüs kabartacak gibidir. Kabiliyetlerimizi açıkça belirtmiştir.

Sohbet KÖŞESİ

GENÇ YAŞTA DUL KALMAK TEHLİKESİ

HAFTA geçmez ki kaderin sevkiyle dul kalmış hanım okuyucularımdan içleri şikâyetlerle dolu mektuplar almıyayım. Bunlar genç yaşlarında kocalarını kaybetmiş olmanın getirdiği ıstıraplarını yakından tatmış kimselerdir. Yalnız, yapayalnız kaldıklarından şikâyet ederler. Bazıları çocuklariyle, çaresizlikler içinde baş başa kalmışlardır. Hiçbir kabahatleri olmadığı halde etraftan kendilerine iyi gözle bakılmadığından dert yanarlar. Yeniden evlenmeye kalksalar üzerlerindeki «dul» damgasının izdivaçlarına engel teşkil ettiğini uzun uzun anlatırlar. Hele ailelerin, şayet, çocukları bir dul kadınla evlenmeye karar verirse nasıl dayattıklarını anlata anlata bitiremezler.

Şimdiye kadar bana gelen mektupların, yalnız bir tanesi müstesna, diğerleri hep gözyaşlariyle doludur. Istisna teşkil eden o tek mektubu yazan hanım okuyucum dul kalmanın pek hoş bir şey olduğunu, her bakımdan serbes bir hayata kocasının erken ölmesi sayesinde kavuştuğunu, dul kalmış hanımlara acıdığım için bana epey kızdığını yazıyordu. Bana öyle geliyor ki dul kalmaktan memnun görünen bu hanımın da günün birinde düşüncelerini değiştireceği muhakkaktır.

Kadınların genç yaşlarda kocalarını kaybedip dul kalmaları zamanımızda, cemiyetlerin, henüz hal çaresi bulunmamış başlıca meselelerinden biridir. Şimdiye kadar tutulan istatistikler, çalışma şartlarının sertleşmesi yüzünden erkeklerin kadınlardan daha erken öldüklerini açıkça gösteriyor. Bilhassa Amerikada, çalışma şartları belki her memleketten daha sert olduğu için erkekler kırk beş ilâ elli yaşları arasında karılarını dul bırakmaktadırlar. Bu yüzden Amerikada muazzam bir dul kadın kalabalığı vardır. Tek başlarına kalan bu kadınlar evlerini eski haliyle devam ettirmek kudretini kendilerinde bulamadıkları için ekseriya otellerde yaşarlar. Kocalarının bıraktığı parayı orada, korkulu bir yalnızlık hayatı sürerek yerler. Zaman zaman vapurlara, uçaklara, trenlere binerek avare kuşlar gibi bütün dünyayı dolaşanlar bunlardır.

Fakat bunlardan çoğu paralı dul kadınlar oldukları halde mustariptirler; kimsesizliğin üzüntüleri içinde kavrulmuş, bedbaht olmuşlardır. Biraz dertlerini eşeliyecek olursanız, gözyaşlarını zaptedemezler. Bir kere evlenip de genç yaşta kocasız kalmanın ne demek olduğunu insan yalnız onlardan öğrenebilir. Bir hanım okuyucum dul hanımlara dair yazdığım bir yazıdan sonra bana telefonu açmış, «Balta kadar kocası olanın sapı kadar itibarı olur» diye bir atasözümüz bulunduğunu hatırlatmıştı. Yalnız bu atasözü dul bir hanımın cemiyet içindeki yalnızlığını anlatmaya kâfi değil midir?

Şimdi siz, bunları okuduktan sonra: «Peki ama, ne yapalım?» diyeceksiniz. Yapacak fazla müessir bir şey yok. Hekimlikte hastalıklara tutulmayı önliyen koruyucu hekimlik gibi, evlilikte de dul kalmayı önliyecek tedbirler bulmak lâzım. Bunun çaresi de, kadınların kocalarına iyi bakarak, hayat şartlarını ıslah ederek onların yıpranmalarını, vaktinden evvel çökmelerini, mümkün olduğu kadar önlemeleri değil midir?

Sizlere bu haftadan itibaren kadın sayfalarımızda «Kocalarınızın ömrünü nasıl uzatabilirsiniz?» başlıklı bir seri yazı takdim ediyoruz. Amerikalı meşhur Doktor Kenneth C. Hutching'in yazmış olduğu bu yazılar bütün dünya mecmualariyle aynı zamanda Hayat mecmuasında neşredilmektedir. Evli hanımlar bu döktorun tavsiyelerini tutacak olurlarsa, dul kalmanın acısını erken yaşta tatmak tehlikesini uzaklaştırabilirler sanıyorum.

ŞEVKET RADO

Hayat YENİ YAZI SERİSİNİ TAKDİM EDER

BUGÜNKÜ DÜNYA

Bu haftadan itibaren bu sayfada önemli dünya meseleleri etrafında beraber düşünecek, beraber hükümler vereceğiz. Sayfayı hazırlayan arkadaşımız, Türkiyenin eski Bağdat ve Washington basın ataşesi, yıllarca dünya meselelerini, yabancı basını çok yakından takib eden Naci Serez'dir.

Dünyada Neler Oluyor, Neler Olabilir? ve Siz Ne düşünüyorsunuz?

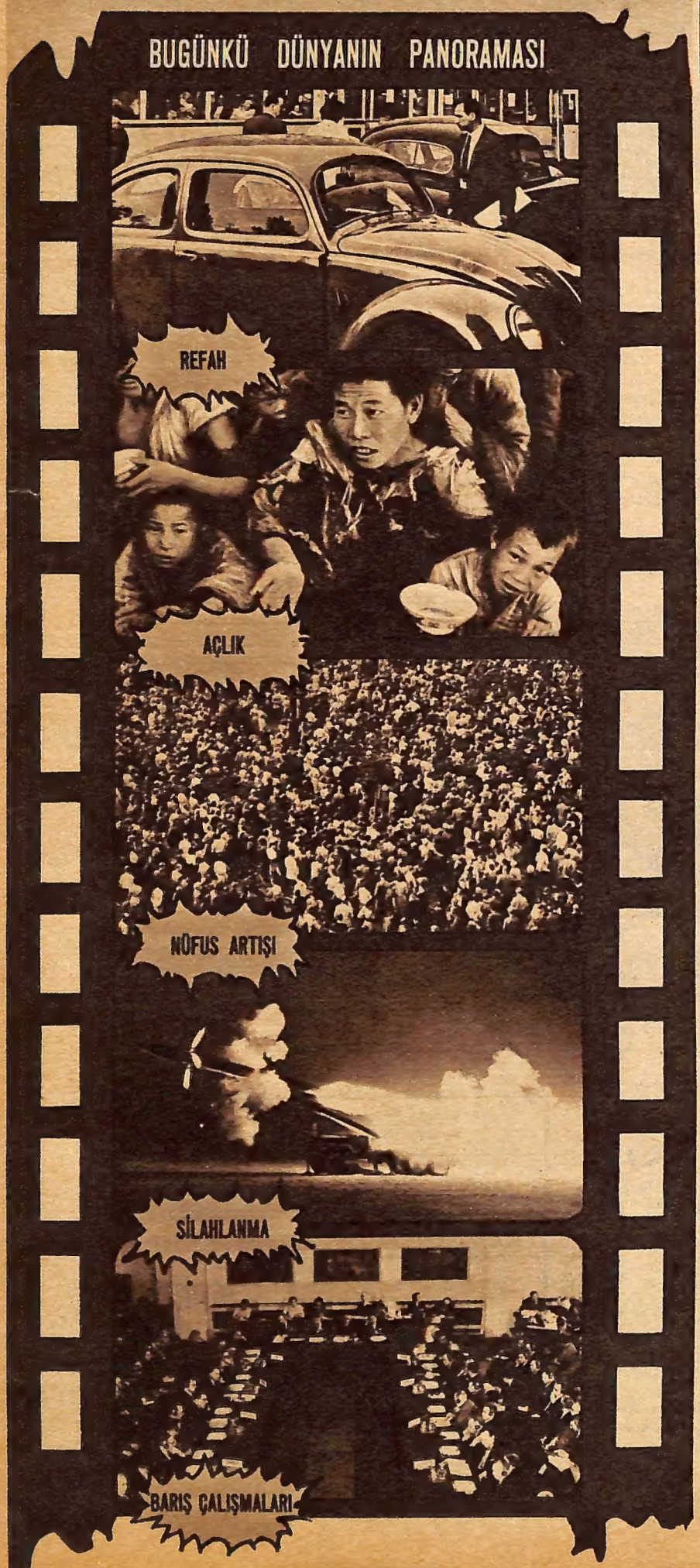

YAZAN: NACİ SEREZ

Üçüncü bir dünya harbi çıkacak mı?

Bu suale dünyada, devlet reisleri dahil olmak üzere hiç kimse kesin bir cevap veremez. Çıkacağını söyliyenler de, çıkmıyacağını iddia edenler de aynı derecede mâkul sebepler ileri sürebilirler. Beklenmiyen siyasi bir hâdise, dünyanın her hangi bir bölgesinde patlak veren mevzii bir çarpışma dünya harbin sebep olabilir. Diğer taraftan, silâhların korkunç tahrip kudreti gözönüne getirilirse harb çıkması ihtimalinin zayıf olduğu söylenebilir.

Bugünkü atom ve hidrojen silâhlarının kullanılacağı bir harbden kimse galip çıkamaz, insanlık mağlûp olur. Bunun basit bir hesabı şöyledir:

İkinci Dünya Harbinde Hiroşima üzerine atılan 20 kilotonluk atom bombasının infilâkı neticesinde, 210 000 nüfuslu şehirde 38 000 kişi ölmüş ve 21 000 kişi yaralanmıştır. 1 kilotonluk atom bombası 1 000 ton dinamitin tahribatını yapar. Bugün tecrübeleri yapılmakta olan 50 megatonluk bombalar ise 50 milyon ton dinamite muadildir. Böyle bir bomba 250 aded 20 kilotonluk bomba eder. Bunlardan biri 20'şer kilotonluk olarak muhtelif yerlere atılırsa, 2 500 kere 38 000 hesabiyle 95 000 000 ölü ve 52 000 yaralı eder.

Amerika ve Rusya, atom silâhlarını on beş dakika içinde birbirine karşı kullanabilecek teknik seviyeye ulaşmıştır. Bu sebeple Amerika veya Rusya'nın topyekûn tahrip mesuliyetini göze almaları ihtimali zayıftır.

Bütün bunlara rağmen harb çıkacağı farzedilse dahi, bunun ne zaman ve nerede çıkabileceğine dair tahmin yürütmekte mâna yoktur. 1914 senesi 27 haziranında dünyada hiç kimse çıkıp, «Yarın Bosna'nın merkezi Saraybosna şehrinde Avusturya Arşidükü François Ferdinand bir suikast neticesinde öldürülecek ve bu hâdise dünya harbine sebep olacak» diyemezdi. Aynı şekilde 1939 senesi ağustosunda harb tehlikesi ciddî bir safhaya geldiği halde, Almanların eylûlde Polonyaya taarruz ederek harbe başlıyacakları ve hele neticeleri üzerinde tahminler ileri sürülemezdi.

Ancak dünya durumunun tahlilinde muhtelif ve kuvvetli ihtimaller üzerinde durmak mümkündür. Meselâ, bütün milletler silâhlanmakta olduğuna göre harb ihtimali mevcuttur. Fakat harb, mevzîî bir hâdisenin önüne geçilmiyecek şekilde genişlemesi neticesi olur, denebilir. Berlindeki gergin durum hâdiselere sebep olabilir. Bir taraftan Batılı Müttefikler diğer taraftan Doğu müdahale eder, hiç istenmediği halde büyük bir harb çıkar.

Bundan başka dünyanın hemen her bölgesinde harbler, ihtilâller, iktisadi ve siyasi meseleler, çatışmalar devam ediyor. Orta Avrupa memleketlerinin bir kısmında refah süratle artarken, birçok bölgelerden açlık ve işsizlik sesleri yükseliyor. Dünya nüfusu korkunç derecede arttığına göre halen kâfi gıda almadan gece yatağına giren, dünya nüfusunun üçte birine yeni nesiller ilâve edilince, bu insanları kim besliyecek? Şüphesiz bütün bu kaynaşma insanlığı devamlı surette hâdiseler ve müşküller karşısında bırakacaktır.

Bu sayfada önümüzdeki haftadan itibaren «Bugünkü Dünya» başlığı altında her hafta bir mevzu ele alınarak, bu mevzuda zihinleri işgal eden birçok suallerin cevapları araştırılacak, en muhtemel müspet ve menfi neticeler belirtilecek şekilde bir tahlil yapılacak ve okuyucuya bunları kendi görüşleri ile mukayese etmesi, hâdiselerin gelişmesinden de görüşlerinin isabet derecesini kontrol etmesi imkânı verilmiş olacaktır.

Gelecek hafta bu serinin ilk mevzuunu Berlin meselesi teşkil edecektir. Berlin şehrinin İkinci Dünya Harbinden sonraki durumu izah edilecek ve artmakta olan gerginliğin muhtemel tesir ve neticeleri belirtilecektir.

Varılacak tahminler üzerinde bakalım sizin fikriniz ne olacak?

HAYATTAN FOTOĞRAFLAR

KÜÇÜK PRENSES

Prens Albert ve Prenses Paola'nın ikinci çocukları Astrid, ailenin en küçük ferdidir. Bir aylık olan bebek prenses, annesi babası ve iki yaşındaki ağabeysi gibi sarışın. Belçikalılar, bebeğin aynı ismi taşıyan ve otomobil kazasında ölen büyük annesini hiç unutamadıkları için, küçük Astrid'i ona benzetiyorlar ve ona şimdiden derin bir sevgi besliyorlar. Anne ve babadan gelen güzellik onu da ilerde Avrupanın en beğenilen prenseslerinden biri haline getirecek. Prens Albert ve Prenses Paola, Belçika Sarayının en mesut ailesi olarak Kıral ve Kıraliçenin yanında sempati toplamaktadır...

İSVİÇRE TURU — Her zaman tertiplenen bisikletle İsviçre turuna katılan sporcular yaz mevsimi içinde bulunan Avrupanın dağlık bölgelerinde, Bellinzona yolunu takip ederlerken, karlar arasından açılmış olan yerlerden de geçmek zorunda kaldılar. Sıcak günde serinletici bir manzara.

Resimde gördüğünüz güzel kız, ünlü yıldız Henry Fonda'nın kızı Jane'dir. Garip tesadüf her ikisi de Metro hesabına ayrı filimlerde rol almış bulunuyorlar. Birbirlerinin yüzünü ancak akşamları görüyorlar.

Sonja Cordeau, Londra televizyonunda disk cokeyliği yapar. Ama meziyetleri bundan ibaret değildir. Sonja'nın kendisi kadar güzel bir de sesi vardır.

Hayat IN YENİ YAZI SERİSİ 1

YURDUMUZUN EFSANELERİ

SARAYBURNU

Dünyanın en güzel kadını için Sarayburnunda kurulan bir masal sarayı

Hazreti Süleyman bir gün cemi cümle mahlûkatı başına toplamış: "Gidin, bütün dünyayı dolaşın, yeryüzünün en güzel noktası neresidir? Gelin, bana bildirin" demiş. Bütün cinler, şeytanlar, insanlar, kuşlar, rüzgârlar her bir yana yayılmışlar, dünyayı yedi günde dolaşmışlar ve gelip haber vermişler: — Yâ Hazreti Süleyman, dünyanın en güzel yeri Sarayburnudur!...

İşte oradayım. Atatürk'ün: «Türk vatanının ziyneti, Türk tarihinin serveti, Türk milletinin gözbebeği» dediği İstanbulumuzun Sarayburnunda.

Gülhane Parkının en yüksek yerinde, ta İstanbulun ilk kurulduğu günlerden kalma Akropolün, Gotlar Sütununun yanıbaşında demir korkuluklara dayanmış seyrediyorum. Başımı çevirmeye lüzum bile yok; bütün Adalar, Kadıköy, Haydarpaşa, Üsküdar, Çengelköy, Beşiktaş, hattâ Tophane gözlerimin önünde. Karadenizden hızla akıp gelen Boğazın suları bir sağımdan Marmaraya, bir solumdan Halice doğru iki yanımdan geçip gidiyor. O yüzden de, sanki, kocaman bir geminin pruvasındaymış gibi geliyor insana.

Hakikaten dünyanın en güzel yeri burası.

Fakat Hazreti Süleyman dünyanın en güzel yerini niçin arıyordu? Efsaneyi başından dinliyelim:

Süleyman Aleyhisselâm, Kaf dağlarına kadar yeryüzünün tek sultanı olduğu halde, Okyanus denizinin ortasındaki Ferendüz adasının hükümdarı Saydunu, bir türlü hükmü altına alamamıştı. Saydun çok gururluydu; Hazreti Süleyman da olsa kimseye baş eğmiyordu. Süleymanın buna çok canı sıkıldı ve Ferendüz adasına bir sefer tertip etti.

Hazreti Süleyman bir gazaya gideceği zaman, emir verir, tahtadan bir döşeme yaptırırdı. Önce tahtı bu döşemeye yerleştirilir, askerleri, hayvanları, tekmil harb aletleri, teçhizatı ve gerekli her şeyi de yüklenir, sonra da Hazreti Süleyman şiddetle esen rüzgâra emredirdi. Rüzgâr, hemen tahtanın altına girer, sabahtan öğleye kadar bir zaman içinde onları bir aylık yola götürürdü.

Bu seferinde de gene öyle oldu. Hazreti Süleyman Ferendüz adasına gitti. İnsan ve cinlerden müteşekkil ordusiyle Kıral Saydunu yendi. Memleketini harap ve halkını esir etti. Sonra da Saydunu huzuruna getirtip ateş saçan kılıciyle onu öldürdü.

Ferendüz Kıralı Saydunun, dünyada eşi emsali olmıyan güzellikte genç bir kızı vardı. Adı Alina idi. Süleyman Aleyhisselâm Alinayı savaş hediyesi olarak aldı ve Hak dinine davet ederek onunla evlendi.

Hazreti Süleymanın nesepleri sâf ve şeref sahibi aileden üç yüz karısı ve yedi yüz odalığı vardı. Ama Alina hepsinden başka idi. Süleyman ona, kadınlardan hiçbirini sevmediği derecede severek kalbini verdi. Fakat Alina hep keder içinde yaşıyor, hep ağlıyordu.

Hazreti Süleyman bir gün kendisine sordu:

— Güzel Alina, senden ayrılmıyan bu kaygı ve eksilmiyen bu gözyaşları nedir?

Alina cevap verdi:

— Ya Eminullah, babamı hatırladıkça keder ve hasret içinde kalıyorum. Şeytanlara emret de, onlar bana babamın bir heykelini yapsınlar. Sonra da bir saray yaptır, ömrümün geri kalan kısmını o sarayda dua ve ibadetle geçireyim. Babamın heykeline baktıkça da kederlerim zail olur...

Süleyman sevgili karısının bu ricasını kabul etti ve hemen insanları, cinleri, şeytanları, kuşları, rüzgârları toplayıp emir verdi:

— Tez olun... Dünyanın en güzel yeri neresidir, bulup bana haber verin.

Hazreti Süleyman Alinasına yaptıracağı sarayın, dünyanın en güzel yerinde olmasını istiyordu.

Cinler, şeytanlar, insanlar, kuşlar ve rüzgârlar yedinci günü haberi getirdiler:

— Yeryüzünün en güzel yeri İstanbul Boğazının karşısında Sarayburnudur!

Süleyman hemen bugünkü İstanbula geldi. Sarayburnunda bir gece geçirdi. Sabahleyin uyanınca havanın ve suyun iyiliğinden, kendisini tam mânasiyle genç ve kuvvetli hissetti. Sonra cinlere, şeytanlara emir verip hemen burada bir saray yaptırdı ve kıyamete kadar mamur olsun diye İstanbul için hayır dua etti.

Efsanenin sonu acıklıdır. Meğer güzel Alina bu saraydo gizli gizli babasının heykeline taparmış!... Hak dininin bir peygamberi olan Süleyman bunu öğrenince sevgili Alinasını kendi eliyle öldürdü. «Biz Tanrının kullarıyız, hep Tanrının katına döneceğiz» âyetini okuduktan sonra o putu, Alinanın babasının heykelini kırdı. Ardından

Delfi Kâhininden kuracakları şehrin nerede olabileceğini sorarlar. Kâhin; «Körler memleketinin karşısı» cevabını verir. Megaralılar dolaşa dolaşa, Sarayburnuna bugünkü Topkapı Sarayının bulunduğu tepeye gelirler.

SARAYBURNU

Bu sayımızda Hayat okuyucuları için yeni bir yazar ve yeni bir yazı serisi takdim ediyoruz.

«Yurdumuzun Efsaneleri» isimli bu yazı serisini hazırlıyan Yahya Benekay vazifesi icabı yıllardan beri bütün yurdu, en ücra köşelerine kadar dolaşmakta ve her gittiği yerde memleket efsanelerini araştırıp toplamaktadır. Senelerce süren bu araştırmanın mahsulü olarak gayet enteresan bir yazı serisi hazırlamıştır.

Yahya Benekay'ın ilk yazısını bugün okuyacaksınız.

YAZAN: YAHYA BENEKAY

temiz elbiseler getirilmesini emretti. Bu elbiselerin iplikleri ancak bakire kızlar tarafından eğirilir ve dokunur, ancak bakire kızlar tarafından yıkanırdı. Hazreti Süleyman bunları giydi. Açık bir yere çıkarak yere kül serpilmesini emretti. Sonra bu külün üzerine oturdu; Tanrıya tövbe etti. Dünyanın en güzel yerinde yaptırdığı bu sarayda işlenilen günahın affını diledi. Ondan sonra Sarayburnunu da, yaptırdığı sarayı da olduğu gibi bırakıp Kudüse döndü.

Evliya Çelebi böylece efsaneyi kaydettikten sonra Sarayburnuna, Sarayburnu denilmesinin sebebi budur demeğe getirir. Hattâ «Milletler ve Hükümdarlar Tarihi» adlı büyük eserinde tarihçi Taberi de yer zikretmeden bu rivayeti anlatır. Biz de bunu bir efsane olarak alıyoruz. Hattâ Evliya Çelebi Hazreti Süleymandan sonra oğlunun da Sarayburnunda birçok binalar yaptırdığını ve burasını merkez edindiğini, sonradan gelen kıralların İstanbula «Hazreti Süleyman makamıdır» deyip çok önem verdiklerini, burasını mamur kıldılkarını yazar.

Sarayburnu hakkında, eski Yunan Mitolojisinden gelme ve eski tarihçilerin, coğrafyacıların yazdığı bir başka ve meşhur efsane daha vardır. Eski Yunanistanda bulunan Megaralılar başlarında kıralları Byzas olduğu halde, bir yeni şehir kurmak üzere yola çıkarlar. Daha önce, Delfi kâhininden kuracakları şehrin nerede olabileceğini sorarlar. Kâhin: «Körler memleketinin karşısı» cevabını verir. Megaralılar dolaşa dolaşa, Sarayburnuna bugünkü Topkapı Sarayının bulunduğu tepeye gelirler. Buraya hayran kalırlar. Çevrelerine bakınırlarken, karşı sahilde Kalkedon şehrini görürler. Sarayburnu dururken Kalkedonyalıların orada şehir kurmuş olduklarına şaşarlar. Sonra Delfi kâhininin dediği körler memleketi Kalkedon olacak, burasını görmemek için kör olmalı deyip, kehanetin tahakkuk ettiğine inanarak, şehirlerini Sarayburnunda kurarlar. Adını da kırallarının adı olan Byzas koyarlar.

İlk İstanbul budur. Hem her iki efsane de İstanbulun ilk olarak Sarayburnunda kurulduğunu hikâye eder.

Tarihler bu hâdisenin Hazreti İsanın doğumundan 658 sene evvel vukubulduğunu yazar. Kalkedon şehri de bugünkü Harem-Salacak kıyılarının üstündeki yükseklikte, daha çok Doğancılar semtinde idi. Üsküdar o zamanlar derin bir koy ve Kalkedonun limanı idi. Kalkedon soluna doğru yayıldı ve çok sonra Kadıköy adını aldı.

Efsane böyle diyor ama, Byzas'ı ilk kuranlar, buralara, her halde çok sisli bir günde geldiler ve Kadıköyün güzelliğini göremediler.

Gelecek hafta:

BOĞAZİÇİ EFSANELERİ

HERKES EMİN...

Ankara Reklâm

En Alâ

NUH'UN ANKARA MAKARNASI

NUH TİCARET ve SANAYİ ANONİM ŞİRKETİ

BATEŞ - 174 - 366

İLÂNCILIK - 4448 - 367

U. 27 ALMAN DENİZALTISININ ÇARKÇIBAŞISI ANLATIYOR:

"Churchill'i Taşıyan Gemiyi Torpilliyemedik..."

YAZAN: MUZAFFER ELALDI

İkinci Dünya Harbi sırasında Atlantikte bulunan bir Alman denizaltısı almış olduğu görevi başarabilseydi, korkunç harb belki de on beş gün içinde sona erecekti. Geçen hafta ilk yazısını verdiğimiz bu ilgi çekici olayın sonunu, bu sayımızda takdim ediyoruz.

2'NCI kumandanın verdiği talimat gereğince, sarnıçlara su alarak ağır ağır derine iniyor, aynı zamanda sessiz seyirle ilerliyorduk. Artık kumandan da düşmanı görmüyordu. Periskop umkundan mütemadiyen aşağıya doğru seyrediyorduk. Şayet düşman rotasını değiştirmediyse, aramızdaki mesafe her an azalıyordu. Hepimiz düşmemek için bir yere tutunmuştuk. Manometre göstergesi, yavaş yavaş büyüyen rakamlara doğru hareket ediyordu. Kimse konuşmuyordu. Ses çıkaran bütün makineler durdurulmuştu. Düşman denizaltı dinleme cihazları hassastı. Değil motor gürültüsü, yere düşecek bir çekicin çıkaracağı ses bile bizi ele verebilirdi. Yürümek, konuşmak, hareket etmek yasaktı. Herkesin gözü derinlik göstergesini takip ediyordu: 50... 55... Uzaktan pervane gürültüleri geliyordu. Dudaklarımı ısırıyordum. Ayaklarımdan kan çekiliyor, midem bulanıyordu. Yukarıdaki sesler her an çoğalıyor ve şiddetleniyordu. Çok korkuyordum.

Sesler zayıflamaya başladı. Birkaç saniye içerisinde hissedilen değişiklik içime bir ferahlık verdi. Terlemiştim. Alnımdan dökülen ter damlaları dudaklarımın kenarından aşağı inerek çenemde toplanıyordu. 2'nci kumandanın yukarıdan, kuleden gelen kumandası sessizliği bozdu: «Periskop umkuna!»

Gemi tekrar doğruldu. Kuleden kumandalar gelmeğe başladı:

— Her iki elektrik makinesi yarım yol ileri.

— Bir, iki, üç numaralı torpito kovanları atışa hazırol!

— Sancak 15.

— Ortala.

— Viya böyle.

Birbiri ardına verilen bu kumandalar, herkesin cesaretini artırdı. İçimde bir kıpırdanış oldu. Sanki boğa güreşine çıkmak üzere arenaya doğru yürüyen bir matador gibi heyecanlıydım. Vazifeler öyle seri yapılıyordu ki... Korkudan irileşen gözler küçülmüş, normalleşmişti. Elimi, kolumu hareket ettirebileceğim hatırıma geldi. Elimle alnımdaki terleri sildim. Mide bulantım kesilmiş, bacaklarıma derman gelmişti.

■

Kumandanın «Bir numaralı kovan ateş!» kumandasını vermesinden biraz sonra torpito kovandan çıktı. Sallandı.

«İskele 15» dedikten birkaç saniye sonra:

— İki numaralı kovan ateş! kumandası duyuldu.

Gemi gene sarsıldı. Sallandı.

Bu torpito da hedefe koşuyordu.

Bir, iki saniye sonra kumanda ile üçüncü torpito da atıldı...

Tekrar süratle derine iniyorduk. 20... 25... saniye sonra infilâkları duyacaktık. İşte o zaman düşman muhripleri bizim varlığımızı anlıyacak ve öc almak için var güçleriyle çalışacaklardı. Onun için tam yolla atış mevkiinden uzaklaşıyorduk.

HAYAL KIRIKLIĞI

Korkmuyordum. Korku safhasını atlatmıştım. Harika torpitolar aklıma geldi. Peş peşe üç canavar yarış edercesine haşmetli İngiliz gemisine gidiyorlardı. 600 m. mesafeden atış yapılmıştı. Bu kadar yakından atılan torpitolar, muhakkak hedefe isabet ederlerdi. İlk torpito gemiyi terkedince saatimin saniye müş'irini çalıştırmıştım. Aradan tam on saniye geçmişti. 25-27 saniye sonra ilk infilâk sesini duyacaktık. Düşmemek için tutunmalıydık. Çünkü infilâk sarsıntısı yakında olduğumuzdan bizi de sarsacaktı. Nelson battıktan sonra kimbilir ne kadar neşelenecektik? Şu denizcilik ne tuhaf meslekti. Çekilen meşakkatler, ıstıraplar hemen unutuluyor, meslek gene göze en hoş taraflariyle görünüyordu. Hiçbir meslekte bu derece tezada raslanamazdı. Tekrar kol saatime baktım. On saniye daha geçmişti. Saniye müş'irinin hareketini gözlerimle takip ediyordum.

RİNDE ORTAYA ÇIKAN BİR OLAY

İşte, Trafalgar Kahramanı'nın adını taşıyan ünlü Nelson gemisi, U-27'nin periskop menziline girmeden az önce.

Geminin içinde gene bir sessizlik hâsıl olmuştu. İnfilâk bekleniyordu. Buna, basit bir infilâk diyemezdik. Bir devin can çekişme veya büyük bir zaferin müjde sesi demek daha doğru olurdu. Nelson'u batırmak, İngiliz deniz itibarına, ananevi kuvvet ve kudret gururuna en büyük darbeyi indirmek demekti. Bu zaferi bir avuç insan sağlıyacaktı.

— Saniye müş'iri 25'in üstüne gelmişti. Alabandaya sırtımı dayamış, ayaklarımı açmış, ellerimle tutunmuş, bekliyordum. Sarsılmayı, oramı buramı vurmayı, kulaklarımı sağır edecek o müthiş infilâki bir an önce duymayı istiyordum. Sadece bir değil, iki değil, üç infilâk sesini bekliyordum. Herkes bekliyordu. Müş'ir hareketine devam ediyordu: 26... 27... Her an, şimdi... Hayır. Şimdi... Müş'ir yürüyordu. Haydi. İçimde kıpırdanışlar oluyordu. 30 saniye geçmişti... Belki mesafe hatası vardır. Yanlış tahmin edilmiştir, diye düşündüm. İbre hareketinde devam ediyordu. Şaşkın şaşkın, sağa sola bakındım. Bazıları saatlerine bakıyorlardı. Birkaçiyle göz göze geldim. Birbirimize sual sormak istiyorduk. Tekrar saatime baktım. 33... saniye geçmişti. Âsabım bozulmuştu. Şakaklarım zonklamaya başladı. Artık saatimin saniye ibresini görmek istemiyordum. Sanki benimle alay eder gibi pervasızca hareketine devam ediyordu.

KORKUNÇ AN

İnfilâkı bekliyorduk. Sabırsızlanmaya başlamıştık. Dudaklar kıpırdıyor, mânasız fısıltılar duyuluyordu. Artık saatlerimize bakmıyorduk. 40 saniye geçmişti. Acaba ruya mı görüyordum? Bu bekleyiş, bu sarsıntı bir kâbus muydu? Ne olmuştu? Kendi kendime düşünürken gemi içinde bir haykırış ve patırtı koptu. Birisi canhıraş sesle bağırıyor, küfrediyordu. Kulak kabarttım. Ses kuleden geliyordu. O tarafa doğru birkaç adım attım. Kumandan:

— Alçaklar, vatan hainleri. Bana ihanet ettiniz... diye olanca sesiyle bağırıyordu.

Ona kim ihanet etmiş olabilirdi? Hepimiz vatan ve millet için şu daracık hücrede bulunuyorduk. Kumandan saçmalıyordu. Hem bu sırada bağırmasının delilikti... Kuledeki gürültülerin ardı gelmiyordu. Kumandan bu defa:

— Nelson, seni batıracağım. Her ne pahasına olursa olsun batıracağım... diye bağırıyordu.

Kumandan delirmişti. Aman Allahım şimdi ne olacaktı?

Gemi içerisinde bir telâş başladı. Herkes bir şeyler söylüyor, elleriyle garip hareketler yapıyordu. Hiç kimse mukadderatını bir delinin eline veremezdi.

— Hainler... Alçaklar... Nelson'u batıracağım...

Daha fazla duramıyacağımı anladım. Koşarak kuleye tırmanmaya başladım. Gemi umka inmekte olduğundan, yürümek güç oluyordu. Kuleden iki kişi birbirleriyle mücadele ediyorlardı. Birkaç basamak daha çıkınca 2'nci kumandanın, kumandanı arkasından kıskıvrak

II. Dünya Harbi başlıyalı 15 gün olmuştu. W. Churchill, Nelson gemisiyle Fransa'ya gidiyordu...

yakalamış olduğunu gördüm. Kumandan mütemadiyen bağırıyor ve personele küfrediyordu. Bir köşede görevli assubay hareketsiz duruyor, korkudan büyüyen gözlerle önünde boğuşan iki insanı seyrediyordu.

2'nci kumandana yardım etmeliydim. Hemen yanına gittim.

— Ağzını bağlayınız, dedi.

Ne ile bağlamak icap ettiğini düşünerek şaşkın şaşkın etrafa bakınırken, assubay cebinden çıkardığı mendilini bana uzattı. Aldım. Kumandanın başının arkasından mendili geçirerek ağzına kadar indirdim. Ensesinde düğüm yaptım. Bu sırada sıhhiye assubayı da yanımıza gelmişti. Elinde bir paket vardı. 2'nci kumandan paketi gördü:

— Evet. Derhal giydiriniz... dedi.

■

Vatana dönüyorduk. Denizaltının subay salonunda öğle yemeği yiyorduk. Hiç kimse konuşmuyordu. Kumandana deli gömleği giydirilerek kamarasına kapatıldıktan sonra 2'nci kumandan geminin kumandasını eline almış, üsse avdet etmeği kararlaştırmıştı. Çok üzgündük... Ağzımızı bıçak açmıyordu.

Memlekete büyük bir zafer yerine, delirmiş bir kumandan götürüyorduk.

Önümdeki çorbadan bir kaşık aldım. İçeriden mütemadiyen «Nelson... Nelson» diye mırıldanmalar işitiliyordu. Çorbanın hiç tadı, tuzu yoktu. İşaret ettim. Büfeci asker önümden çorba tabağını aldı. Daha fazla yemek istemiyordum. 2'nci kumandan da benim gibi yemiyor, önüne bakıyordu ...

■

Dünya üçüncü harbe var güciyle hazırlanıyor. 2'nci Harbin son izleri kaybolmadan yeni bir harb mi yaşıyacağız?

Yağmur çiseliyor. Pardesümün yakasını kaldırıyorum. Evet ona artık kızmıyorum. Acıyorum deliye. Hastalığının şifası yok zavallının.

Onu evine bırakarak ben de evime yollanıyorum. Etrafta akşamın sessizliği. Karanlıkta yürüyorum. Cephedeki ilk günümü düşünüyorum. İlk alârm dalışiyle uyanışım aklıma geliyor. Ne kadar korkmuş ve buhranlar geçirmiştim. Nelson'u periskopla görüyor gibi oluyorum. Gözlerimi kapıyor, olduğum yerde duruyorum.

Ya onu, o gün, batırabilseydik. Harika torpitolar ârıza yapmasalar, derinden gitmeselerdi. Tekrar gözlerimi açıyorum. Yoluma devam ediyorum...

Evet, ya biz o gün Nelson'u batırabilseydik, ne olurdu acaba?

■

Nürnberg Muhakemesi devam ediyordu. Her Alman gibi ben de merakla mahkeme safahatını gazetelerede takip ediyordum. Bir gün gazetede okuduğum iki satırlık havadis, beni hayretler içinde bıraktı. Meğer benim ilk cephe görevimde, ilk alârm dalışiyle uyanarak sabahın alaca karanlığında periskopta gördüğüm Nelson muharebe gemisi o gün İngiltere Başvekili Churcill ile beraberinde İngiliz yüksek kumanda heyetini Fransa'ya götürüyormuş.

■

Yağmurda yürüyorum ve 2'nci kumandanın sözünü düşünüyorum: «HARB BÜYÜK VE MÜTHİŞ BİR KUMAR».

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ ?

Ş. KUTKAN

SOFTA

(Sûhte) kelimesinden bozma. (Sûhte), yanmış, kavrulmuş, yanık demektir. Medreselerde senelerce (nasara yansur) çekerek ömürlerinin yarısını harcıyanlara bu ismin verilmesindeki nükteyi halk, Farsça bilmediği için anlamamış, fakat onlara (dar bir şeriat görüşü içinde kalmış adam) mânasına gelmek üzere ve (sûhte)nin şeklini de biraz değiştirerek (softa) demiştir.

■

İZBANDUT

İtalyancada (haydut, eşkiya) anlamına gelen (sbandito) kelimesinden bozma. İtalyancada kelime başındaki (sb) harfleri (zb) gibi okunduğundan, bu kelime (zbandito) olarak söylenir. Biz, böyle (s) ve (z) ile başlıyan yabancı kelimelerin başına bir sesli harf getiriyoruz: (Stasyon - istasyon, stampa - istampa) gibi. (Zbandito) da (ızbandut) olmuş.

■

EŞİK

Bugün kapıların giriş yeri anlamında kullandığımız bu kelimenin mânası (eşilmiş, kazılmış) demektir. Halbuki şimdi eşikler, bir-iki basamak merdivenle çıkılan yüksekliktedir. Demek ki bu kelime, önceleri, çadırların kapısı önüne kazılan ve içeriye su girmemesine yarıyan çukurlar için kullanılmıştır.

■

MERKEP

Mâruf hayvanın kibar adı. Arapçada (merkeb), üzerine binilecek her hangi bir şeydir. Meselâ, vapur bir merkeptir, tren bir merkeptir, binek hayvanları da birer merkeptir. (Merkeb)in bizdeki karşılığı (binit)tir. Eskiden vapurlara ve diğer deniz nakil vasıtalarına (merâkib-i bahriyye) derlerdi; yani (deniz merkepleri). Çünkü (merâkib), (merkeb)in çoğuludur. Kara nakil vasıtalarına da (merâkib-i berriyye) denirdi; (kara merkepleri). Eşeğe de, üzerine binildiği için (merkep) denmiştir. Bu türlü nezaket tâbirleri, millî terbiyemizin icaplarındandır. Bir toplulukta, sevilmiyen, ismi hakaret kelimesi olarak kullanılan bir hayvanın uluorta anılmaması için böyle denilmiştir.

■

HEVENG

Dilimizde (bir ipe geçirilerek toplu bir halde tavana asılan şeyler anlamında kullanılan bu kelimenin aslı, Farsça (âveng) dir. Tevfik Fikret, senenin ayları için yazdığı 12 manzumeye bu adı vermiştir: (Âveng-i Şuhûr).

Babacığım, cildin ne kadar yumuşak!

Gibbs sabunlu traş kreminin fevkalâde kesif ve o derecede kaygan köpüğü sayesinde,en sert sakallar dahi yumuşar.

GRAFİKA

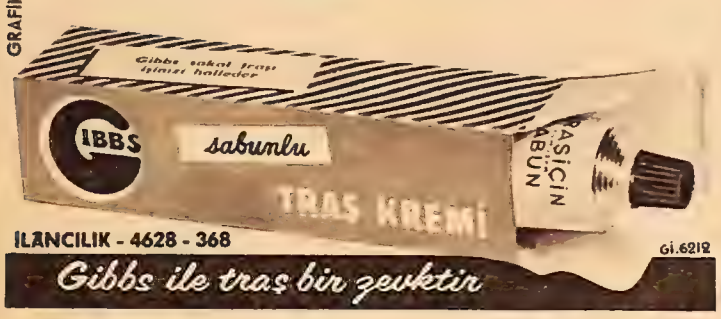

İLÂNCILIK - 4628 - 368

Gi.6212

Gibbs ile traş bir zevktir

Jules Verne'in meşhur romanının filmi bir buçuk milyon dolara mal oluyor ve filmde bir de Türk artisti oynuyor. Az masrafla çok kâr getiren Verne konuları rağbette...

Bir Türk sanatçısı, Feridun Çölgeçen de, konusu Jules Verne'den alınan bu filmde rol almıştır. Resimde Çölgeçen'i, Marlon Brando'nun eski nişanlısı Barbara ile görüyorsunuz.

İLÂNCILIK - 4632 - 369

BALONDA HAYAT

Balon yolcuları arasına katılan esmer genç kız hiç rahat durmuyor. Hava gemisinin muvazenesini bozacak kadar pervasızca taşkınlıklar gösteriyor. Tehlikeli maceraların arasında böyle hareketli ve güldürücü sahneler, filme canlılık veriyor.

YAKLAŞAN TEHLİKE

Dış sahnelerinin çoğu ünlü Malibu çiftliğinde çevrilmiş olan filmde birçok heyecanlı mücadeleler de var. Yukarıda yaklaşan tehlikeyi tetkik eden kahramanlardan biri görülüyor. Sıcak hava makinesinin arızalanışı, vahşi kabilelerin hücumu zorluklar doğuruyor.

5 Hafta Balonla Seyahat

Ünlü Fransız romancısı Jules Verne'in eserleri hemen bütün dünya dillerine çevrilmiş, milyonlarca insan bu modası geçmiyen ve her yeni neslin yeni baştan merakla okuduğu kitapları aynı zevkle takip etmiştir. Her yaştan, çok geniş bir okuyucu topluluğunu ilgilendiren Jules Verne konularının filme alınmasında, ilgililer büyük kâr görmüş olacaklar ki, öteden beri arasıra ele alınan bu konulara son senelerde prodüktörler fazla rağbet göstermeye başladılar. Jules Verne'in en fazla tutulan ve birkaç kere filme alınan «Mişel Storogof» adlı romanı ilk defa 1926 yılında senaryo haline getirilmişti. Bunu «Esrarlı Ada» takip etti. 1929'daki ilk çevrilişinden sonra «Esrarlı Ada» 1951'de tekrar filme alındı. Hemen hemen 20-25 senede bir, aynı konular baştan ele alınmaktadır.

Şu sıralarda da gene Jules Verne'in «Beş Hafta Balonla Seyahat» adlı kitabı 20th Century-Fox şirketi hesabına rejisör Irwin Allen'in idaresi altında filme çekilmektedir. Filmde Barbara Ede nve Peter Lorre'den başka ünlü rock'n roll şarkıcısı Fabian da rol almıştır. Diğer konulara nazaran daha ucuza mal olduğu söylenen «5 Hafta Balonla Seyahat» 1.5 milyon dolâra çıkacaktır. Rejisör Irwin Allen film hakkında şöyle söylüyor: «Çocukluğundan beri Jules Verne'e bayılırım. Jules Verne eserlerinden birini filme alırken, eline yeni oyuncak verilmiş bir çocuğun sevincini duyarım. Hele bu konu, o kadar zevkli ki, bilemezsiniz.» Gerçekten artistlerin hepsi rollerini seve seve yapmaktadırlar. Bilhassa genç şarkıcı Fabian, ağzını kulaklarına vardıran gülüşü ile bu işin gönüllüsüdür. Fabian filmde Jacques rolünde. Peter Lorre'nin icat ettiği sıcak hava fırınını ateşlemekle görevli. Beş haftada bütün Afrikayı geçiyorlar. Esir ticareti yapmak niyetiyle çıktıkları bu seyahatte, türlü maceralarla karşılaşacaklar. En başta maksatlarına engel olmak istiyen İngilizler geliyor. Tabiî bütün Jules Verne eserlerinin filme alınışında konuya ilâve edilen kadın kahraman burada da var. Bu rolü de Barbara Eden yapıyor. Eski zaman gemilerini andıran şekildeki balon özel bir sıcak hava makinesi ile çalışıyor. Bu sayede balonun alçalıp yükselmesi için safra kullanılmıyor. Ama stüdyo çalışmalarında balon palangalarla ancak üç-dört metreye yükseltiliyor. Havada geçen sahneler bu irtifada hallediliyor. Film çok kısa bir zamanda tamamlanmış olacaktır.

Jules Verne eserlerinin prodüktörlere çok cazip gelişindeki en büyük sebep, bunların az masrafla fazla para kazandırışıdır. Jules Verne konusundaki filmlerin en fazla para getireni Mike Todd'un «80 Günde Devrialem»i oldu. Bundan 50 milyon dolâr kâr elde edilmişti. Bu film hâlâ da dünyanın muhtelif yerlerinde gösterilmektedir. Geçen yıl American International Pictures şirketi, Jules Verne'in «Cihan Hâkimi» adlı romanını filme almaya başlamış, bu iş için de hayli para sarfetmiştir. Şimdiki halde «5 Hafta Balonla Seyahat» piyasaya ilk çıkacak Jules Verne konulu filmdir. Bütün film şirketlerinin bundan sonraki Jules Verne konusu için gözleri «2889 Yılında» adlı eserdedir. Hepsi de bu konuyu tetkik etmektedir. Sinema dünyasında her zaman tekrar tekrar ele alınan Jules Verne konularına gösterilen alâka günden güne artmaktadır. Bu ilgiyi gözönünde tutan prodüktörler bu sahada birbirleriyle âdeta yarışa girişmiş durumdalar. 1962 yılının sonuna kadar birkaç Jules Verne konusunun filme alınması beklenebilir.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

12 temmuzdan 18 temmuza kadar doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 mart - 20 nisan

Bütün kuvvetinizle üzerinde durduğunuz işi bitirmeye çalışın. Bu iş size ve yakınlarınıza ferahlık getirecek. Yılmadan çalışmalısınız.

BOĞA BURCU
21 nisan - 21 mayıs

Kendinizi boş yere aldatıyorsunuz. İradenizle hislerinizi yenemezsiniz. Hassas insanlar daima kendi hislerine boyun eğeceklerdir.

İKİZLER BURCU
22 mayıs - 20 haziran

Programsız hareket etmeseydiniz, tuttuğunuz yol sizi kolayca başarıya götürecekti. Dağınıklığınızı ve kararsızlığınızı bir yana bırakın.

YENGEÇ BURCU
21 haziran - 22 temmuz

İki yeni insanla tanışacaksınız. Bu insanlar size büyük faydalar temin edebilir. Ancak verdikleri işi gayet iyi başarmanız gerekir.

ASLAN BURCU
23 temmuz - 22 ağustos

Kötü olan iki alışkanlığınız var. Bunlardan biri sağlığınıaz zarar verici. Bilhassa ondan vazgeçmelisiniz. İkincisi çok önemli değil.

BAŞAK BURCU
23 ağustos - 22 eylûl

Yıllardan beri pek çok heves ettiğiniz bir işi nihayet başarabileceksiniz. Muradınıza erme zamanı çok yakın, sevinçle bekleyiniz.

TERAZİ BURCU
23 eylûl - 22 ekim

Oldukça uzak bir yerden sizi seven biri makbule geçecek bir hediye gönderiyor. Bu hediyeyi yakında alacak ve sevineceksiniz.

AKREP BURCU
23 ekim - 21 kasım

Her yerde kendinizi öne alıp bütün fedakârlığı siz yüklenmeyin. Başkalarının yapması gereken işleri yaparsanız onlar için iyi olmaz.

YAY BURCU
22 kasım - 20 aralık

Kendinizi fazla voruyorsunuz. Dinlenmeye ihtiyacınız var. Sağlığınızı zorlıyacak kadar didinmeye hiç lüzum yok. Biraz eğlenin.

OĞLAK BURCU
21 aralık - 19 ocak

İkizler Burcuna bağlı bir insan sizi çok seviyor. Bu sevgisinin derecesini yakında gözlerinizle görecek, kıymetini anlıyacaksınız.

KOVA BURCU
20 ocak - 18 şubat

Hayatınızda mânevi değer taşıyan hiçbir şey yok. Her şeyinizi hep madde ile kıymetlendiriyorsunuz. Mânevi bir dayanağa muhtaçsınız.

BALIK BURCU
19 şubat - 20 mart

Sevindirici bir haber alacaksınız. Bu haber üzerine hemen harekete geçmeyin. İkinci bir haber geleceğinden onu beklemelisiniz.

Kepekten kurtulmak için

Shampodor

ŞAMPUAN

- Saça parlaklık ve canlılık verir.
- Saçı ve baş derisini tamamen temizler.
- İçinde sabun yoktur, kepek yapmaz.

İLÂNCILIK - 4871 - 370

Marnie

YAZAN: WINSTON GRAHAM — ÇEVİREN: T. EREM

SONRA, fazla mâsum görünmenin tehlikeli olacağını düşünerek hemen ilâve ettim:

— Ve... bir defa da Bristol'da, üç sene kadar oluyor. Bir mağazada çalışıyordum ve...

— Kaç para çaldınız?

— Para değil, sadece bir eşarp. Pek kıymetli de değildi.

— Peki, ya o zamandan beri?

— Ondan beri hiç çalmadım.

Bir yol işaretini geçtik ama, yerin ismini okuyamadım. Sordum:

— Nereye götürüyorsunuz beni?

Mark doğrudan doğruya cevap vermedi:

— Bana söylediklerinizi nasıl ispat edebilirsiniz? Sizi Plymout'da tanıyan bir kimse var mı? diye sordu.

— Evet... Belki bulunur... Ama siz beni polise teslim etmiyecekseniz bunları söylemeye...

— Teslim etmiyeceğim demedim ki.

— Nüfus cüzdanımla muhasebecilik belgemi ve North Road mektebinden aldığım hüsnühal kâğıdımı getirebilirim... Pek başka bir şeyler saklamadım.

— Bu söylediklerniz nerede?

— Şey... Muhtelif yerlerde... Ve zannedersem Forio'ya ait makbuzu da bulabilirim. Bunları düşünmek zor geliyor. Neyi ispat etmemi istiyorsunuz?

— İspat etmenizi istediğim...

Durdu. Üzgünlükten boğuluyor gibi bir hali vardı:

— Ziyanı yok... Geçelim bunu... dedi.

Ben sordum:

— Yani benim âdi bir hırsız olmadığımı mı?

— Evet, belki.

— Fakat ben âdi bir hırsızdan farklı değilim. Başka ne olabilirim ki?

— Burada ben bir hâkim rolü oynamıyorum. Sadece durumu anlamak, öğrenmek istiyorum.

İçimi çektim :

— Öyle ise, belki bunu öğrenmek kabil olmıyacak. O parayı çaldığım zaman bunu niye yaptığımı ben de pek anlamadım zaten.

Birkaç dakika hiç konuşmadık. Sonra ilâve ettim:

— Insanın kendi şahsına ait hakikatleri bilmesi her zaman kolay olmaz. Ama belki sizin için başka, siz rahat bir hayat yaşıyorsunuz.

Hiç cevap vermedi. Ben devam ettim:

— Belki siz aynı zamanda iki şeyi birden düşünmezsiniz. Halbuki ben ekseriya böyle yaparım... Düşüncelerimden biri şimdi olmak istediğim insana, diğeri ise çocukkenki şahsiyetime ait. O şahsiyetim hâlâ mahalle çocuğu hüviyetini muhafaza ediyor. Aç kalmak, itilip kakılmak, hakarete uğramak gibi hâdiselerin çabuk unutulması kabil değil. Bazan unuttum zannedersiniz, ama elinizde birdenbire bin sterlin görünce, bunu hemen kapıp başka bir kuytu sokağa kaçmak arzusunu duyarsınız.

Mark:

— Bu akşam bana söylediklerinizin en tatmin edicisi bu oldu... dedi.

Son bir iki dakika içinde biraz durumu düzeltmiştim galiba. Fakat bu da bir şans oyunu gibi. Süratli hareket lâzım ama, fazla sürat de gelmez:

— Çalmamın sebepleri... Bunlar söylediklerimden, hattâ sizin düşündüklerinizden de daha komplike.

— Nasıl yani?

— Şey... Nasıl söyliyeyim? Evvelâ sizden kaçmam, uzaklaşmam lâzım geliyordu.

— Teşekkürler!

Biraz tereddüt ettim:

— Anlamıyor musunuz?... Dostluk, dostluğumuz ilerliyordu.

— Peki bu kaçmanız için kâfi bir sebep mi?

— Ben öyle düşündüm. Belki de bu dostluğa lüzumundan fazla ehemmiyet verdim. Sonra düşündüm, kaçıp gitmeliyim dedim. Anlamıyor musunuz?

— Dinliyorum.

— Düşündüm, dedim ki Mark yüksek tabakadan bir insan; halbuki ben bir hiçim. Peki öyle ise ne olacak? Kalbimin kırılmasını, hayatımın mahvolmasını da istemiyordum. Onun için kaçıp kurtulayım dedim. Mahalle çocuğu iyi bir vurgun vurdu değil mi? Yalnız bu çocuğun aklına... Benim aklıma, sizin beni bulup foyamı meydana çıkarabileceğiniz hiç gelmedi. Ne olursunuz, artık beni polise verin de bu iş kapansın, bitsin!

Mark bir elini direksiyondan ayırdı; bana eliyle dokunacağını zannetmiştim. Ama yanılmışım:

— Merak etmeyin, daha hapiste değilsiniz...

Durdu, sonra devam etti:

— Artık size Mary yerine Margaret demem lâzım gelecek galiba.

— Bana hep Marnie derler.

— Marnie... Pekâlâ.

— Beni nereye götürüyorsunuz? Söylemiyecek misiniz?

— Benim eve. Bu gece orada kalacaksınız. Vakit çok geç, başka bir şey yapılamaz.

— Ya sabahleyin ne olacak?

— Sabahleyin Rutland şirketine gideceksiniz.

Yerimde doğruldum:

— Ne diyorsunuz? Alay mı ediyorsunuz benimle?

— Hayır, alay filân yok, hiçbir şey olmamış gibi vazifenize döneceksiniz. Sonra ayrılmak isterseniz, usulü dairesinde ihbarda bulunursunuz. Lüzumsuz skandal olmasını istemiyorum.

— Elimle koluna dokundum:

— Anlamıyor musunuz siz bunu

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 17'NCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Değişik isimler ve kılıklarla çeşitli işlere girerek hırsızlık eden güzel Marnie, Marie Taylor adı ile bir firmaya veznedar yardımcısı olur. Şirketin iki genç patronu, Terence Halbrook ile Mark Rutland onunla ilgilenerek kısa zamanda terfi ettirirler. Marnie hırsızlık yapabilmek için patronlariyle flört etmeye razı olur. Nihayet bir akşam maaş zarflarının içine boş kâğıt doldurarak 1270 sterlini alıp eşyalarını da toplıyarak şehirden uzaklaşır. Cirencestor'a giderek bir otele eşyalarını bıraktıktan sonra civardaki bir çiftlikte duran sevgili atı ile ufak bir gezinti yapar. Atı çiftliğe bırakıp otele dönerken otobüs durağında karşısına Mark Rutland çıkar. Marnie hayretler içinde kalır ve kendini teselli etmeye çalışır. Mark hırsızlığı farketmiş, onun izini bulmuştur. Mark'ın otomobili ile otele gelirler. Mark kısa eşyalarını toplatır. Beraber gene otomobile binerek hareket ederler. Mark, Marnie'ye birçok sualler sorar.

Mark? Herkes duyacak bu işi. Siz beni polise vermeseniz bile Mr. Ward veya diğerlerinden biri verir.

Mark cevap verdi:

— Cumartesi günü siz işe gelmeyince maaş zarflarını kendim bitirmeye karar verdim, çünkü Susan Clabon yoktu, Dawn Vitherby de perakende şubesinde meşguldü. Maaş puslalarını nasıl yaptınız diye anlamak için zarflardan bazılarını açtım. Her şey mükemmeldi... Yalnız zarfların içinde para yoktu! Derhal bankaya giderek bin sterlin para çektim. Sonra yazıhaneye döndüm ve hazırladığınız zarfların yerine yenilerini daktilo ile yazdım.

Bir şey zihnimi kurcalıyordu; bu hareketi diğerlerine hiç uymuyordu. Sordum:

— Niye yaptınız bunu?

— E... Kimbilir, benim de bazı düşüncelerim var.

— Neymiş bunlar?

— Ziyanı yok, geçelim.

■

Mark'ın evine geldiğimiz vakit Mrs. Leonard çoktan gitmişti. Yemek salonunda soğuk dil, salata yedik ve birer şişe bira içtik. Karnımın çok acıktığını göstermemeye dikkat ettim. Bir ayağım hâlâ hapiste demekti ama, galiba kurtulacaktı o ayağım da. Bir mucize doğrusu bu; büyük bir şans eseri.

Buradaki durum arabadakinden farklıydı. Arabada yarı karanlıkta idik ve yan yana oturuyorduk. Burada ise bir masanın başında karşı karşıya bulunuyorduk. Mark'ın siyah gözleri sanki ruhuma işlemek ister gibi ısrarla bana bakıyordu. Sordu:

— Çantada ne kadar para var?

— Altı yüz sterlin.

— Kalanı?

— Bir kısmı Swinden'de bankada, bir kısmı da Sheffield'de posta tasarruf sandığında. Bir yere fazla para koymayı doğru bulmadım.

— Her şeyi düşünmüşsünüz, mükemmel surette, öyle değil mi?

— Hayır, görüyorsunuz ki pek değil, çünkü siz beni buldunuz. Nasıl buldunuz izimi?

Yüzünün gerildiğini farkettim:

— Şimdiki halde bu benim sırrım. Tekrar kaçmıyacağınıza emin olmak istiyorum.

— Mark, yarın ben sanki hiçbir şey olmamış gibi şirkete dönemem. Her halde birisi bir şeylerden şüphelenmiştir.

— Eksik para olmayınca kim, neden şüphelenecek? Çaldığınız paranın geri kalanını bankadan çekerken ben de sizinle beraber geleceğim. O parayı alıncaya kadar kendi paramdan altı yüz sterlin şirketin hesabına geçireceğim. Böylece Ward hafta içinde bakiyeleri kontrol etmek istese bile, defterlerde her hangi bir eksiklik görünmez.

Sesinin tonunda şimdiye kadar olan aksilikten eser kalmamıştı. Sanki bu işte beraber çalışıyorduk. Bu seferki bir tehdit değil, sadece bir alışveriş gibi idi. Acaba ne alışverişi yapacaktı?... Ne istiyordu? Beni istiyordu, beni. İşte bütün mesele bu.

Tüylerim diken diken oldu. Mark mütemadiyen bana bakıyordu; dikkatli olmam lâzımdı:

— Çok tuhaf bir insansınız siz. Şimdiye kadar tanıdıklarımın en acayibi. Bana söylediklerinize göre insanlarla pek temasınız yok. Atınıza biniyorsunuz o kadar... Ama yirmi dört saatin geri kalanında ne yaparsınız? Sizin hiç arkadaşlarınız yok mu?

— Ben yalnızlık hissetmiyorum ki.

— Böyle yaşamak yarı yaşamak demektir. İçinize çekilmiş bir insansınız.

— Bundan hoşlanıyorum.

— Belki de bana anlattığınız bu heyecanlı hikâyeleri uydurmanıza yardım ediyor bu haliniz... Öyle değil mi? Meselâ bana kocanız hakkında söylediklerinizi. Hani o motosiklet kazasından sonra çok perişan olmuştunuz...

— Bunu bana hatırlatmayın, rica ederim. Bundan çok... çok utanıyorum.

— Sonra annenizin ve babanızın Avustralyada bulunması... Marnie, bu hikâyeyi uydurmaya neden lüzum gördünüz, mademki her ikisi de ölmüş bulunuyordu? Tıpta patolojik yalancı diye bir şey vardır. Acaba siz bunlardan mısınız?

— Bilmem ki. Her ne ise siz zaten söylediklerimi tahkik edeceksiniz. Bu sualin cevabını o zaman öğrenirsiniz belki.

Bana tuhaf tuhaf bakıyordu: Yarı doktor, yarı âşık gibi bir hali vardı:

— Bu akşam söylediklerinizin içinde benim için en mühim olanı hakkında tahkikat yapamam ama.

— Nedir o?

— Bu hırsızlığı benden kaçmak için yapmış olduğunuz.

— Doğru bu! Başımı derde sokuyordum ve başka çarem de kalmamıştı.

— Merak ediyorum, madem ki bu kadar akıllı bir kızsınız, bu işi başka yoldan halletmek çaresini nasıl düşünemediniz?

— Hangi yoldan?

Birdenbire masadan kalktı ve sinirli sinirli odanın öbür köşesine yürüdü. Konuşurken yakası bir tarafa kaçmıştı:

— Benim dost olunabilecek bir kimse olduğum hiç mi aklınıza gelmedi? Şayet beni yakalarsanız, bin iki yüz sterlinden fazlasını da elde edeceğinizi hiç düşünmediniz mi?

— Buna cevap verebilmem için «yakalamak» kelimesi ile neyi kasdediyorsunuz, onu bilmem icap eder.

— Evlenmek.

(Devamı gelecek sayıda)

Mukayese imkânı...

RUDGE

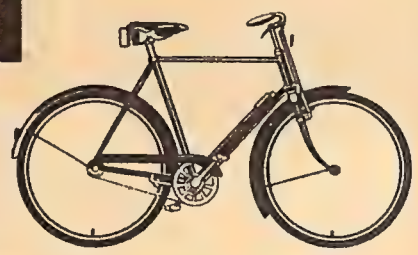

Meşhur Rudge bisikletleriyle diğer tanınmış marka bisikletlerin

DAİMİ SERGİSİ

ODEON

MAĞAZALARINDA

Geliniz... muhtelif markaları görünüz... mukayese ediniz ve kalp huzuru ile beğendiğinizi alınız.

GÖRÜLMEMİŞ TAKSİT KOLAYLIĞI

ODEON BEYOĞLU — Hamidiye Cad., No. 16

İstiklâl Cad., No. 73

ODEON SİRKECİ

ODEON KADIKÖY

Halâskârgazi Cad., No. 113

Kadıköy Palas

ODEON HARBİYE

FAAL - 3265 - 371

BÜTÜN HAREKETLERİNİZE RAĞMEN

VİTAMİNLİ

HAIR SPRAY NET

SAÇLARINIZI GÖRÜNMEYEN BİR AĞ GİBİ MUHAFAZA eder...

DOCTEUR Renaud PARIS

HAIR SPRAY NET

Saç güzelliğinizi korur.

EN ÜSTÜN HAIR SPRAY NET, SİYAH KUTULU AMBALAJDA!

İLANCILIK

İLÂNCILIK - 4839 - 372

Onun yapamadığını Susan yaptı. Sarıldı, saçlarını okşamağa ve dudaklarını yüzünde dolaştırmağa başladı: "Seni seviyorum Robert." dedi.

Hayat IN RENKLİ HİKÂYELERİ

OLIVIER DUNCAN, kızının bu izdivaç hakkında neler düşündüğünü bilmiyordu. Sahibi bulunduğu fabrikaların verimli olabilmesi için kendisini işe öylesine vermişti ki, Susan'ın kocası ile sevişmeden evlendiğini düşünüp mesut olmadığını görüyor, fakat bu mesele ile uğraşacak vakit bile bulamıyordu. Hem damadı aynı zamanda iş ortağı olduğuna göre, Susan onu sevmese bile geçinip gitmeleri lâzımdı işte.

Olivier Duncan, damadının dürüst ve çalışkan bir insan olduğunu bilirdi. Robert belki kadınların beğenebileceği güzellikte bir adam değil di ama, işine çok bağlıydı. Susan'a da aynı derecede bağlı olduğu inkâr edilemezdi ve bu bağlılık Olivier Duncan'a göre bir izdivacın devam etmesi için kâfi sebepti.

Susan Duncan zengin ailenin yegâne varisiydi. 22 yaşında, sarı saçlı, çok güzel bir kızdı. Bay Olivier kızının güzelliğini ve zarafetini sağdan, soldan işittikçe memnun oluyordu. Susan'ı çok da severdi. Fakat her şeyden önce büyük fabrikaların sahibi mühim bir iş adamı olduğunu unutmaması ve işlerinden başka bir şeyle uğraşmaması lâzımdı.

Susan'ı deli eden ve kocasına karşı bir nefret duymasına yol açan sebeplerden biri de, babasının bu geniş yürekliliği değil miydi sanki? Ya Robert? Karısı tarafından sevilmediğini bilmiyecek kadar sersem olabilir miydi? Susan kocasını sevmiyordu. Robert çirkin bir adamdı. İri bir vücudu, kocaman elleri vardı. Sesinin tonu da çok kalındı. Susan onu bazan iğrenç bir kargaya benzetiyordu.

Eğer genç kadın babasının devamlı tazyiklerine maruz kalmasaydı, bu izdivaç hiçbir zaman gerçekleşmiyecekti. Susan çocukluk arkadaşı Tom'u seviyordu. Tom şehrin en yakışıklı erkeği idi.

(Devamı arka sayfada)

Bir Kâbusun Sonu

YAZAN: OLIVIA Mc KEE
ÇEVİREN: ÜNER KUTAY

OLIVIER DUNCAN, kızının bu izdivaç hakkında neler düşündüğünü bilmiyordu. Sahibi bulunduğu fabrikaların verimli olabilmesi için kendisini işe öylesine vermişti ki, Susan'ın kocası ile sevişmeden evlendiğini düşünüp mesut olmadığını görüyor, fakat bu mesele ile uğraşacak vakit bile bulamıyordu. Hem damadı aynı zamanda iş ortağı olduğuna göre, Susan onu sevmese bile geçinip gitmeleri lâzımdı işte.

Olivier Duncan, damadının dürüst ve çalışkan bir insan olduğunu bilirdi. Robert belki kadınların beğenebileceği güzellikte bir adam değil di ama, işine çok bağlıydı. Susan'a da aynı derecede bağlı olduğu inkâr edilemezdi ve bu bağlılık Olivier Duncan'a göre bir izdivacın devam etmesi için kâfi sebepti.

Susan Duncan zengin ailenin yegâne varisiydi. 22 yaşında, sarı saçlı, çok güzel bir kızdı. Bay Olivier kızının güzelliğini ve zarafetini sağdan, soldan işittikçe memnun oluyordu. Susan'ı çok da severdi. Fakat her şeyden önce büyük fabrikaların sahibi mühim bir iş adamı olduğunu unutmaması ve işlerinden başka bir şeyle uğraşmaması lâzımdı.

Susan'ı deli eden ve kocasına karşı bir nefret duymasına yol açan sebeplerden biri de, babasının bu geniş yürekliliği değil miydi sanki? Ya Robert? Karısı tarafından sevilmediğini bilmiyecek kadar sersem olabilir miydi? Susan kocasını sevmiyordu. Robert çirkin bir adamdı. İri bir vücudu, kocaman elleri vardı. Sesinin tonu da çok kalındı. Susan onu bazan iğrenç bir kargaya benzetiyordu.

Eğer genç kadın babasının devamlı tazyiklerine maruz kalmasaydı, bu izdivaç hiçbir zaman gerçekleşmiyecekti. Susan çocukluk arkadaşı Tom'u seviyordu. Tom şehrin en yakışıklı erkeği idi.

(Devamı arka sayfada)

GÖNÜL POSTASI

GİZLİ OLUR MU YA?

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Bir seneden beri mutaassıp bir ailenin kızı ile sözlü vaziyetteyim. Bundan bir ay kadar önce kızla gizlice konuşurken ailenin yakın akrabaları bizi gördüler. Gidip haber vermişler. Ertesi günü bütün mahallede dedikodu mevzuu olduk. Nihayet kız tarafı aramızdaki sözü kaldırdı; bu yüzden ailelerimizin de arası açıldı. Fakat biz birbirimizi sevmekte devam ediyoruz. Ne yapayım dersiniz?»

Kızın ailesine gidersiniz. Bir hata yaptığınızı, bundan böyle kızlarıyle gizli konuşmıyacağınızı, arada bir evlerine misafir olarak sizi kabul etmelerini rica edersiniz. Razı olurlarsa mesele kalmaz. Aşkınız namına iki aileyi barıştırmaya çalışınız.

—

İKİZLER

İki hanım okuyucumuz yazıyor:

«Biz ikiz kızkardeşiz. İkimiz de 19 yaşındayız. Yirmi yaşında bir genç bizimle alâkadar oluyor. Biz de ona alâka gösteriyoruz. Fakat kardeşler birbirine o kadar benziyoruz ki bu genç bizi ayırd edemiyor. Çok müşkül bir durumdayız. Yardımınızı rica ediyoruz.»

Size bizim yardım etmemiz güçtür. Fakat bir tavsiyede bulunmaktan kendimizi alamıyacağız. Siz bu delikanlıdan vazgeçin de sizi ayırdedebilecek, dikkati ve sevgisi daha fazla iki delikanlının ortaya çıkmasını bekleyiniz. Çünkü bu ayırdedemeyişi biz pek beğenmedik!

—

ACIMAK

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Şimdiye kadar kimseye açmadığım ailevi durumumu size açıp bir tavsiyenize nail olmak istiyorum. Bundan on üç sene evvel evlendim. Fakat bu evlenmede sevgi değil, acıma hâkim oldu. Ailemin yanında gördüğüm bir kıza acımış ve onunla evlenmiştim. Fakat evlilik hayatında asla mesut olamadım. Biliyorum hata bendedir. Fakat bu hatanın cezasını daha ne kadar çekeceğim?»

Bir hatanın cezası ne kadar sürer bilinmez. Hatalı olduğunuzu kabul ettiğinize göre insaflı bir adama benziyorsunuz. Genç kızken acıdığınız kadıncağıza karınız olduktan sonra, sokağa atarken nasıl olur da acımazsınız? Kaderiniz böyle imiş sizin.

—

TAHSİL SIRASINDA

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben lise mezunu bir gencim. Şimdi üniversiteye devam ediyorum. Bu arada tanıdığım bir kıza karşı büyük bir yakınlık duymaktayım. O da beni çok sevdiğini söylemektedir. Fakat ben tereddüt ediyorum. Şimdiden nişanlanmam doğru olur mu? Yoksa tahsilim bittikten sonra mı nişanlanmalıyım?»

Şimdiden nişanlanmanızda bir mahzur görmüyoruz. Tahsil sırasında evlenmek ekseriya iyi netice vermemektedir. Fakat nişanlanmanın doğru olacağı kanaatindeyiz. Sizi âvarelikten alıkoyarak tahsilinizi çabuk bitirmenize yardım edebilir.

Bir Kâbusun Sonu

Spor arabası ile şehrin caddelerinden geçtiği zamon, kadınların onu birbirlerine gösterdiklerine ve derin derin göğüs geçirdiklerine, Susan kaç defa şahit olmuştu! Tom'a karşı içinde gizliden gizliye bir aşk vardı. İyi bir aile terbiyesi almış olması bu yakışıklı erkeğe daha fazla yaklaşmasını önlüyordu. Sonra bütün çirkinliğine rağmen kocası kendisine karşı çok da nazikti. Susan bu nezakete ihanetle mukabele edemezdi.

Genç kadını asıl çileden çıkartan, gecelerdi. Robert iri vücudu ile kendisine sokulup kocaman kaba ellerini saçlarında dolaştırmaya başladığı zaman, Susan tüylerinin ürperdiğini hissediyordu.

Robert'e ne demesi lâzımdı: Adam kaba ellerini saçlarında gezdirerek aynı sözleri tekrarlıyordu işte:

— Benden hoşlanmıyorsun galiba Susan?

Susan:

— Ne hissetiğimi bilemiyorum, dedi.

— Nefret eder gibi bir halin var. Bunu evliliğimizin ilk gününden itibaren hissettim. Öyle değil mi?

Genç kadın ses çıkarmadı.

— Bu evlilik seni sıkıyor, değil mi Susan? Sana karşı bir kabalıkta mı bulunuyorum?

— Hayır Robert.

— Şu halde.

— Sizi çok nazik buluyorum.

— Sadece nazik, öyle mi?

Susan konuşmak, içindekileri söylemek istemiyordu. Yüreğine gene o garip sıkıntı dolmuştu. Tüyleri ürperiyordu gene. Kulaklarında Tom'un alaylı sesi vardı: «Senin gibi güzel bir kadın o karga suratlı adamın karısı olsun, inanılacak şey değil Susan».

Genç kadın düşünceli bir şekilde:

— Ne hissettiğimi bilemiyorum, diye tekrar etti.

— Benden ayrılmak isterdin, değil mi? Babanın hatırı için bu izdivaca tahammül ediyorsun.

Susan:

— Olabilir, dedi.

Sesi o kadar soğuk çıkmıştı ki, Robert ellerini onun üstünden çekmek ve biraz gerilemek mecburiyetini hissetti. Susan, şimdi kocasının yüzünü daha iyi görebiliyordu. Sesi titriyerek:

— Ne olur konuşmasak, dedi.

— Konuşmanı istiyorum. Düşündüklerini bana söylemen lâzım Susan. Kocan olduğumu unutma lûtfen.

— Kocam olduğunuzu hiçbir zaman unutmadım.

— Ama bu hakikate de tahammül edemedin.

Genç kadın Robert'in yüzüne dikkatle baktı. Adamın kararlı bir hali vardı. Belki de bu mânasız izdivacın daha fazla devam edemiyeceğini anlamıştı ve karısına yardım etmek istiyordu. Bu kadar anlayışlı olabilir miydi?

Susan nihayet:

— Mesut olmadığımı biliyorsunuz, dedi.

Bu sözler Robert'i şaşırtmıştı. Kendisine hâkim olmaya çalışarak:

— Açıkça bilmesem bile, hissediyordum, dedi. Ama sebebini anlamıyordum.

Susan'ın kulağında Tom'un sesi gene yükseldi: «O karga suratlı adam... O karga suratlı adam?»

Genç kadın:

— Çirkinisiniz, diye söylendi, çirkinsiniz.

Robert bir heykel gibi donup kalmıştı. Bu konuda Susan'ın belki daha yumuşak ve nazik olmasını bekliyordu. Halbuki karısı büyük bir rahatlıkla yüzüne karşı çirkin olduğunu haykırıyordu işte.

Hiçbir şey söylemeden yerinden kalktı. Başı yere eğik olduğu halde, ayakları sürüklenerek odayı terk etti. Susan yalnız kalınca yatağa yüzükoyun kapandı, hıçkırarak ağlamaya başladı. Bu sözleri nasıl söyliyebildiğine hayret ediyordu ama, içinde de tuhaf bir boşluk, rahatlığa benziyen yumuşak bir his vardı. Neredeyse saadetinden ağladığına inanacaktı.

■

O geceden sonra Susan kocası ile yüz yüze gelmedi. Robert kayınpederi ile konuşmuş ve güney eyaletindeki fabrikaları kontrol etmek istediğini söyliyerek şehri terketmişti. Susan'dan kaçmak istediği muhakkaktı.

Susan yalnız kalmıştı. Bu yalnızlığın kendisini mesut edeceğini zannediyordu. Hâmile olduğunu öğrendiği gün içine büyük bir acı çöktü. Bundan kimseye bahsetmemesi lâzımdı. Robert bile bilmemeliydi bunu. Ama ne kadar zaman için? Günler geçtikçe herkes Susan'ın anne olacağını öğrenecekti.

Genç kadın yalnız başına kalıp düşüncelere boğulduğu zaman çıldıracak gibi oluyordu. Bütün ümidi Tom'daydı. Genç adam onu bu şehirden kaçırsa, bu düşüncelerden koparıp alsa, uzak diyarlara götürseydi. Tom oralı değildi halbuki. Susan onun zaten hiçbir şeye önem vermediğini, klüpte viski içip, poker oynamaktan başka bir şey düşünmediğini biliyordu.

Karnı yavaş yavaş büyümeye başlamıştı. Vücudu tenasübünü kaybediyor, sabahları yataktan eskisi kadar güzel kalkmıyordu. Kendisiyle meşgul olduğu da yoktu. Yalnız geceleri, yanında Robert'in olduğu o uzun ve soğuk gecelerden de mânasızdı şimdi.

Aylar geçip gitmişti. Susan neredeyse doğum yapacaktı. Robert'in döneceğini öğrendiği zaman içine garip bir heyecan dolmuştu. Robert geldiği zaman onu şiş bir karınla, çirkin bir suratla bulursa kimbilir ne çok gülerdi. Genç kadın kocasının eve döneceği gün aynanın önünden hiç ayrılamadı. Robert'in kendisini çirkin bulmasına tahammül edemezdi. İtinalı bir şekilde makiyaj yaptı, mümkün olduğu kadar güzelleşmeye çalıştı ve beklemeye başladı.

Robert geldiği zaman büyük salonda oturuyorlardı. Adamın yüzünde derin çizgiler belirmişti. Kayınpederi ile konuşurken kafasını kaldırıp Susan'a bir kere bile bakmıyordu. Olivier Duncan ise, fabrikaların çalışması hakkında bilgi edinmek derdine düştüğünden, Robert'in davranışlarını farketmemişti bile.

Robert eve dönmüş, fakat Susan'ın yanına bir kere bile uğramamıştı. Ayrı bir odada yatıyordu. Yemek masasında buluştukları zaman sessiz bir şekilde önüne bakarak yemeğini yiyordu. Susan'la konuşmaktan kaçındığı her halinden belliydi.

Bir kız çocukları olduğu gün bile Robert, çocuğun karyolasına doğru eğilip donuk nazarlarla bir müddet seyretmiş, Susan'a gene bir kelime bile söylememişti. Bu hali kadını çileden çıkarıyordu.

Bir akşam Susan kocasının yattığı odaya gitti. Ürkek bir şekilde kapıyı tıkırdattı. Robert cevap vermemişti. Zaten eve döndüğünden beri hareket eden bir heykelden farksızdı. Genç kadın bu sefer çocuğun odasına yöneldi. Kapıyı açıp içeriye girdiği zaman küçük karyolanın başucunda kocaman bir gölge farketti. Robert çocuğunu büyük ellerinin arasına almış, kocaman göğsüne bastırarak seviyordu. Susan içinde bir fırtınanın koptuğunu hissetti. Bu ıssız ve karanlık gecenin ortasında minicik çocuğunu iri vücuduna bastıran bu kocaman adam, bu her zaman nazik ve efendi olan adam, yüzüne karşı «çirkinsin» diye haykırdığı kocasıydı. Aynı adama karşı şimdi içinde bir eziklik duyuyor, bir kerecik dönüp yüzüne bakması, birkaç söz söylemesi için çıldırıyordu.

Titrek bir sesle:

— Robert, diye kekeledi, sizinle konuşmam lâzım.

Robert onun geldiğini görünce, çocuğu hemen yerine bırakmış, doğrulmuştu. Gözlerini odanın daha karanlık köşelerine doğru kaçırdı:

— Konuşacak bir şeyimiz olduğunu zannetmiyorum.

— Ne olur, anlayışlı olun biraz, ıstırap çekiyorum.

— Benim duyduğum ıstırap daha az değildi Susan.

— Biliyorum. Sizin de bilmeniz lâzım.

— Hiçbir şey bilmiyorum ben.

Genç kadın kocasına doğru yürüdü. Kollarını tutup:

— Oh Robert, diye fısıldadı, sevgili Robert.

Adam kendisini kurtarıp odadan çıkmak istedi. Susan:

— Sizi seviyorum, dedi.

Bu kelimeler dudaklarından kendiliğinden dökülüvermişti. Robert kulaklarına inanamıyordu. Gözlerinde yaşlar birikmeye başlamıştı. Ne yapacağını kestiremiyen bir hali vardı.

Onun yapamadığını Susan yaptı. Sarıldı, saçlarını okşamaya ve dudaklarını yüzünde dolaştırmaya başladı. Robert de kocaman ellerini karısının ipek gibi yumuşak saçlarında dolaştırıyor, zayıf vücudunu iri ve kuvvetli vücudunda zaptediyordu.

— Seni çok sevmiştim Susan, diye mırıldandı.

Genç kadın gözyaşlarını zaptetmeye çalışarak:

— Bu sevgiye siz benden daha çok lâyıksınız, dedi.

— Çirkin bir adam hangi güzel sevgiye lâyıktır ki Susan?

— Yalvarırım size susun.

— Seni çok güzel buluyorum. İlk günden beri.

— Sizdeki güzelliğin yanında benim güzelliğim ne kadar iğrenç ve mânasız kaldı.

Robert karısını kollarının arasında sımsıkı tutarak:

— Bir şey söylemeni istemiyorum, dedi.

— Beni seveceksiniz, değil mi?

Robert hafifçe tebessüm etti.

D VİTAMİNİ

«Hayatın sırrını etrafta aramayın.
O, yediğiniz gıdalarda saklıdır...»
WİNDAUS

D vitamini en fazla tereyağı, yumurta sarısı ve sütte bulunur. Çocuklarınıza bu gıdaları bol bol vermeyi, sık sık açık hava ve güneşe çıkarmayı ihmal etmeyin.

YAZAN: Dr. ADNAN CEVAT BİRGEN

D VİTAMİNİ enerji ve canlılığını güneşteki ultraviyole ışınlarından alan, eksikliğinde meydana çıkan hastalığı çok eski tarih kitaplarında okuduğumuz ilgi çekici bir vitamindir.

Dikkat ettiniz mi bilmem, çoğumuz sokaklarda bazı bahtsız insanlara raslamışızdır. Anormal şekil bozukluğuna dûçar olan bu zavallıların kol, bacak ve vücutlarının ileri derecede iğri-büğrü oluşuna şaşar dururuz. Neden kemik ve iskelet sistemi bizlerde merhamet uyandıracak kadar, deformasyona uğramıştır? Normal şeklimize, tabiatın en haşin darbesini vurduran şey nedir? İşte, insan oğlundaki tıp zekâsı, seneler senesi bu konuyu inceleyip bir şeyler bulma uğruna çırpınıp durmuş. XVII. Yüzyılın İngiliz bilginlerinden Glisson, dostlarına yazdığı mektupta diyor ki: «Biliyorum, bu hastalık kemikleri yumuşatan bir kireç kaybından başka bir şey değil, değil ama, neye yarar, bizi ölüme sürükliyen bu sinsi göçün sebebini bulamadık ki...»

Milâttan önceki asırlarda yaşıyan bazı Asya kavimleri, bu hastalığa tutulup da aşırı şekil bozukluğuna uğramış kimseleri, şeytanın oğlu kabul edip ateşte yakarlarmış. Budizmin ilk devirlerinde ise, hastalığın tesiri ile acayip şekillere bürünen insanlarda, aşırı bir mistik kuvvet var zannedip, onlara tapınıldığını görüyoruz. Hulâsa, asırlar boyunca insan oğlunun iliklerini boşaltıp onu bir külçe yığını haline getiren hastalığın esrar perdesi, 1919 senesinde D vitamininin keşfi ile kendiliğinden yırtıldı. Öğrenildi ki, bu vitaminden mahrum olarak yaşıyan bünyeler, ergeç çöküntüye uğrıyarak, eğrilmeye mahkûmdur.

Şu halde D vitamininin vücudumuzda çok mühim vazifeleri olmalı. Gelin hep birlikte bunu inceliyelim. Kemiklerimizin esas yapısı, «kalsiyum» ve «fosfor» denilen iki kimyevi maddenin birleşerek, oraya yerleşmesi ile meydana gelir. Gıdalarla aldığımız bu kıymetli bileşikler, ancak D vitamininin yardımı ile iskelet sistemimizde tutulabilir. Bu vitamin, kemiklerimizdeki yapı duvarını ören bir ustabaşıdan farksızdır. Eksikliğinde, kalsiyum ve fosfor, iskelet sistemimizde yerleşemiyeceğinden idrarla dışarı atılır. Netice olarak içi boşalan kemikler çabuk bükülüp kırılabilen bir hale gelir. İşte, normal şeklimizin bozulmasına sebep olan bu hastalığı biz tıpta iki kısma ayırırız. Küçüklerde görülen şekline «raşitizm», olgun insandakine de «osteomalâzi» denir.

Raşitizm, ekseriya üç aylık ilâ 1-2 yaş arasında görülür. Sebebi gıda sistemindeki bozukluk ve güneşten mahrum olarak büyütülmedir. Unlu mamalarla beslenen yavrularda D vitamini noksanlığı olacağından, raşitizmaya meyil artar. Tabiatte mevcut olan D vitamini ham olarak bulunur. Tıp lisanında buna «provitamin» denir. Bünyenin istifade edebileceği hakiki D vitamini haline geçebilmesi için, bu provitaminin güneşteki ultraviyole ışınları ile teması zaruridir. Şu halde çocuk ne kadar provitaminli maddeler alırsa alsın, güneşli zeminlerde yaşamadığı müddetçe raşitizmaya tutulmaya mahkûmdur. Âdi pencere camları, güneşteki faydalı ultraviyole ışınlarını odaya geçirmezler. Onun için çocukların, mutlak surette, kısa bir müddet, her gün güneşle doğrudan doğruya temasa geçmeleri lâzımdır. Hastalığın ilk belirtileri şunlardır: Evvelâ yavrucağın bileklerinde şişlik, parmaklarında yan yana dizilmiş inci tanelerini andıran tümsekçikler peyda olur. Göğüs kafesi aşağı kısımda ileri doğru çıkıntı yapar. Vaziyet farkına varılmayıp daha ilerlerse, belkemiği, el ve ayaklarda çarpılmalar başlar. Çocuk ayakta durduğu zaman karşıdan tetkik edilirse, bacakların «O» veya «X» şeklini almaya başladığı görülür. Baş, aşırı derecede terleyip, bıngıldaklar çok geç kapanır. Dişler pek zayıf veya hiç çıkmamıştır. Yavrucak tedavi edilmezse, bütün hayatı boyunca tamiri imkânsız ve cemiyet içinde, kendisine aşağılık duygusu aşılıyan feci bir âkıbete sürüklenip gider. Raşitizmaya, güneşten mahrum şimal memleketlerinde, karanlık sokaklı büyük şehirlerde ve kış mevsimlerinde daha sık raslanır.

Olgun insanlarda görülüp onları hayatlarının en güzel mevsimlerinde felâkete sürükliyen «osteomalâzi» hastalığı da, raşitizm gibi bir D vitamini noksanlığıdır. Açlık, gebelik ve emzirme, bu hastalığa tutulabilmek için en müsait zamanlardır. Raşitizmadan farkı, süratle seyretmesidir. Fakat büyüklerde D vitamini ihtiyacı, küçüklere nazaran daha az olduğundan ve güneşe çıkma imkânları ile gıda sistemi fazla bulunduğundan, hastalığa yakalanma nispeti çok seyrektir. Birinci Cihan Harbinde salgın şeklini alan hastalık, açlıktan ötürü gıdadaki kalsiyum ve fosfor ve D vitamini azlığına bağlıydı.

İnsanlardaki D vitamini ihtiyacı, bir lâboratuvar deyimi olan «ünite» terimi ile ölçülür. Meselâ, 1 mgr. D vitamini 40 000 üniteye eşittir. Normal şahıslarda günlük zaruri miktar 300 ünitedir. Yeni doğan çocuklarda kemikler inkişaf halinde olduğundan bu ihtiyaç 500-600 üniteye kadar yükselir. Hastalık halindeki vücutlara her gün 1000-1500 ünite verilmesi icap eder.

D vitamini harareta dayanıklı bir cisimdir. Kaynatmak veya ısıtmakla tahrip olmaz. Onun için, pişirilen yemeklerin içinde varsa, bünye bundan istifade eder. En çok bulunduğu yerler; morina balık yağı, tereyağı, yumurta sarısı ve süttür. Çocuklarda mamalarla alınan miktar kâfi gelemiyeceğinden, ilâç tarzında dışarıdan verilmesi icap eder.

Muhterem okuyucularım, anladığınız gibi D vitamini gerek ufaklarda, gerekse olgun şahıslarda, bünyemizin temelini teşkil eden iskelet sistemimiz için çok mühim ve eksikliğine tahammül edilemiyen bir maddedir. Yavrularınızı güneşli yerlerde büyütün ki, gıdaları içindeki «D provitamini»nden istifade edebilsinler. Bilin ki, gözden kaçırıp ihmal ettiğiniz ufak hatalar, hayatınıza silemiyeceğiniz darbeler vurur.

Aşırı ve faydasız gıdalar yerine, özlü besinleri seçin. Dünyayı pencere arkasından değil, tabiatın temiz havası içinde seyredin ki, güneş iliklerinize D vitaminini sokabilsin. Hepinize, sıhhatli, ılık ve tatlı yaz günleri...

HAYAT DOKTORUNA GELEN MEKTUPLAR

Giresun'dan Adil Can diyor ki: «Diş etlerimin sızısından duramıyorum. Ufak bir tazyikle derhal kanıyor. Bunu tedavi etmenin çaresi yok mudur?»

Cevap: İki sebepten olabilir. Ya diş bakımını ihmal ettiniz, mikrop kaptı ve piyore denilen hal meydana geldi veyahut da C vitamininden fakir gıdalarla beslendiğiniz için skorbüt denilen hastalığa tutuldunuz, bu da diş etlerinde kanamalar yapar. Birincisinin tedavisi temizliktir. Dişlerinz, sabah, akşam etlerinizi kanatıncaya kadar, tercihan sert kıllı bir fırça ile fırçalayıp, tuzlu su ile gargara yapın. Bir hafta sonra bir şey kalmaz. Fakat rahatsızlık C vitamini noksanlığına dayanıyorsa, derhal gıdanızı bu bakımdan takviye etmelisiniz. Bol miktarda sebze ve taze meyva yiyin.

KADINLAR DÜNYASI

● **Evinizde buz dolabınız yoksa ve yaptığınız yemeğin acele soğumasını istiyorsanız, onu servis tabağına aldıktan sonra içine iki dolu kaşık tuz atılmış soğuk bir suya oturtun.**

● **Evinizin içinde veya etrafında bir parça kâfuru yakarsanız, sizi rahatsız eden sineklerden kurtulmuş olursunuz.**

OKUYUCU KÖŞESİ

İzmirden okuyucumuz Armağan Önal'a:

İstediğiniz karın hareketlerini bu sayıda veriyoruz. İstifade edeceğinizi zannederiz. Bundan sonraki sayılarımızda bu mevzuda daha farklı hareketler de vereceğiz.

■

Aydından okuyucumuz Alev İçli'ye:

1. Açık bej keten üzerine yapacağınız kanava işi çay takımını istediğiniz renklerle işliyebilirsiniz. Çünkü açık bej üzerine hemen hemen her renk konabilir. Fakat örtü aynı rengin nüanslarından da işlendiği zaman güzel olur.

2. Bugün hemen hemen çay peçetelerinin muayyen bir ölçüsü yok gibi. Yemek peçetelerinden küçük olmak şartiyle muhtelif boyda yapılabiliyor.

Yalnız masa örtüsünün kullanılan, masanın kenarlarından 25 cm.'den aşağı sarkması lâzım. Buna göre siz yapacağınız masa örtüsünün ebadını tâyin edin.

■

Konyadan okuyucumuz N. N.'ye:

Yüzünüzdeki lekeleri kullandığınız ilâçtan başka bir müstahzarla hafifletmeyi deneyin. Ayrıca içine 1-2 damla limon damlatılmış ½ kahve fincanı sütle yüzünüzü silerseniz, lekelerin rengi nispeten açılır.

RAHAT UYUYABİLMEK İÇİN

Yatak odalarınız çok sıcak olduğu için rahat uyuyamıyorsanız ve her hangi bir şekilde onları serinletmek imkânınız da yoksa, pencerelerdeki güneşlikleri her sabah erkenden camları açtıktan sonra indirip bütün bir gün bu şekilde bırakın. Gece odanızın her zamandan daha serin olduğunu göreceksiniz. Serinliğini muhafaza edebilmesi için yastık kılıflarınıza da hafif kola yapar, ince gecelikler giyerseniz, daha rahat şekilde uyuyabilirsiniz.

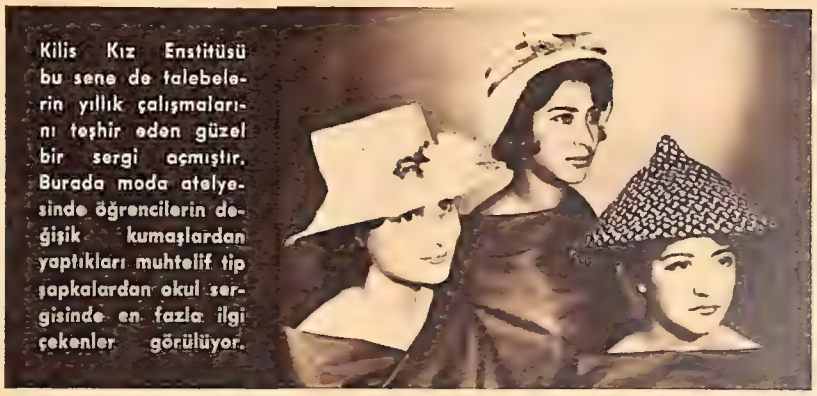

Kilis Kız Enstitüsü bu sene de talebelerin yıllık çalışmalarını teşhir eden güzel bir sergi açmıştır. Burada moda atelyesinde öğrencilerin değişik kumaşlardan yaptıkları muhtelif tip şapkalardan okul sergisinde en fazla ilgi çekenler görülüyor.

ETLİ DOMATEZ VE BİBER DOLMASI

4 iri domates ve dolmalık biber
250 gr. kıyma (orta yağlı)
Rendelenmiş bir büyük soğan
1 demet maydanoz
2 kahve fincanı pirinç
Biraz tuz ve karabiber

Domates ve biberleri iyice yıkadıktan sonra biberlerin sap kısımlarını kapak halinde tamamen, domateslerinde altını yarım olarak kesip içlerini temizleyin. Domateslerin içleri küçük bir kaşıkla daha rahat temizlenebilir. Domateslerden çıkan içleri küçük küçük keserek, maydanoz, pirinç, soğan, tuz ve karabiber koyarak bir tarafta hazırlamış olduğunuz kıymaya ilâve edin. Kaşıkla iyice karıştırdıktan sonra bu içi biber ve domateslere doldurun. Üstlerini kesmiş olduğunuz kapakları ile kapatarak tencereye dizin ve çok az su ile ağır ateşte pişirin.

NOT: Biraz daha fazla yağlı olmasını isterseniz, o zaman her dolmanın üstüne — kapağın altına — küçük bir parça yağ koyun.

KARNINIZI İNCELTMEK İÇİN

Bu eksersizi her gün muntazaman yaparsanız, kısa bir müddet sonra tesirini derhal görürsünüz. Hattâ biz halihazırda buna ihtiyacı olmıyan okuyucularımıza bile, vücutlarının şeklini muhafaza edebilmeleri için bu hareketi yapmalarını tavsiye ederiz. 1. Resimde görüldüğü gibi kolları yana açarak yere yatın. 2. Bacaklarınızı kıvırarak her iki dizinizi göğsünüze doğru yukarı çekin. 3. Sonra düz olarak yukarı kaldırıp karın adaleleriniz içinize çekip tekrar bacaklarınıza eski şeklini vererek göğsünüze doğru kıvırın.

ERKEK OKUYUCULARIMIZA

Bazı erkek okuyucularımız bize traş hususunda sualler sorarak bunları cevaplandırmamızı istiyorlar. Hanımlarımızı ilgilendirmemekle beraber makiyaj ve cilt bakımı konusiyle alâkalı olduğu için sorulara bu sayfalarda cevap vermeyi uygun bulduk. Tokatlı okuyucularımızdan Osman Civan 5-6 seneden beri yüzündeki kıvırcık sakalların sivilcelere ve yüzünde kızarıklıklara sebep olduğundan şikâyet ediyor ve bunun halli için bir çare soruyor. Bir sakal günde ortalama olarak ½ ilâ 1 mm. büyüdüğüne göre, onun uzayıp tekrar cilde batabilmesi için en az 4-5 gün geçmesi icap eder. Eğer şimdiye kadar her gün traş olmayı ihmal ettiyseniz, bunun aksini denemenizi ve ters traş olmamanızı sıyırtma yapmanızı tavsiye ederiz. Ayrıca kullanacağınız jilet temiz olmalı ve her traştа değiştirilmelidir. Gelecek hafta İstanbullu okuyucumuz Coşkun Erdem'in bu mevzuda sorduğu sualleri cevaplandıracağız.

GÜZELLİK KÖŞESİ

PUANTİYE MODASI TIRNAKLARA DA SİRAYET ETTİ.

Elbiseler puvanlı, eşarplar puvanlı, tırnaklar niye olmasın? İşte iyi bir pedikürden sonra tırnaklarına puvan koyan bir hanım. Bunu yapmak muhakkak ki herkesin zevkine kalmış bir şey, fakat biz hanımlar için pedikürün, ayak bakımının şart olduğu ve onların güzelliklerini tamamladığı kanaatindeyiz. Eğer aşağıdaki kaidelere riayet ederseniz, siz de evinizde iyi bir pedikür yapabilirsiniz.

Ayaklarınızı sabunlu suyun içinde bir müddet tutup ovun. Kuruladıktan sonra tırnak diplerine yumuşatması için krem sürün. Tırnakları düz olarak kesin. Katiyen yanlarından içeri doğru almayın. Bu tırnakların zamanla içeri batmasına sebep olur. Sonra törpüliyerek düzeltin. Tırnak diplerini hafifçe içeri iterek kaldırın. Fazlasını kesin. Eğer kütikülleri yok eden bir kreminiz varsa, onunla hiç kesmeden diplere doğru usul usul itilerek temizleyin. Sonra parmaklarınızı ve ayağınızın diğer kısımlarını bir sünger taşı ile ovun, parmakların birbirine temas etmemesi için aralarına pamuk koyup ojenizi sürün. Oje kuruyunca yumuşatıcı bir losyonla masaj yapın.

İsterseniz tırnaklarınıza resimdeki gibi, ucunda incecik pamuk olan asetona batırılmış bir çubuk veya beyaz boya ile puvan koyabilirsiniz.

HANIMLAR...

Erkeklerin hayatı modern dünyanın iş temposu içinde belirli şekilde kısalmak istidadı göstermektedir. Bu itibarla her kadının bu noktayı göz önünde tutarak kocasının ömrünü kabil olduğu kadar uzatma çarelerini aramalıdır. Bu sayımızda sizlere ünlü İngiliz doktorlarından Kenneth C. Hutching'in en çok satılan «How Not to Kill Your Husband» adlı kitabından alınmış, bu mevzuda çok ilgi çekici tavsiyelerini ihtiva eden 12 makalesinden ilkini veriyoruz.

Kocanızın ömrünü nasıl uzatabilirsiniz?

Hayat HER HAFTA SİZLERE BİR SAADET REÇETESİ SUNUYOR

Bu makalelerin Türkiyede neşir hakkı Hayat mecmuası tarafından satın alınmıştır.

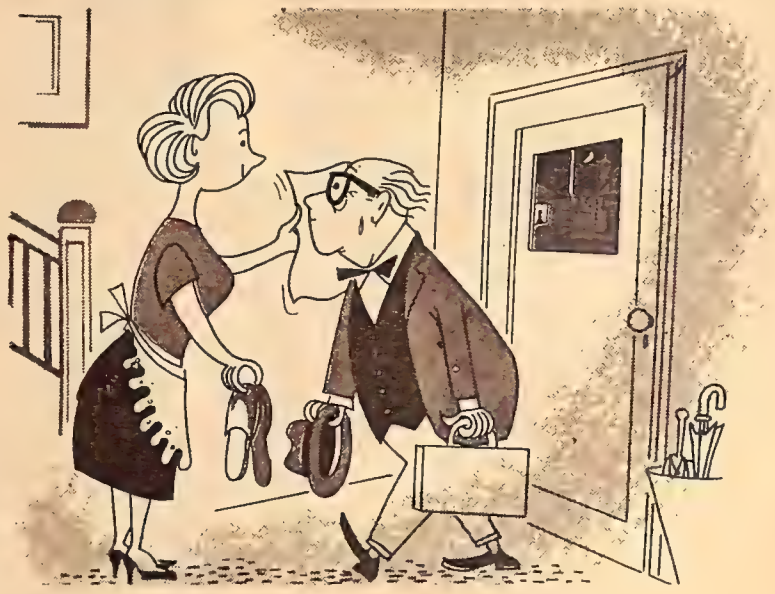

BIRÇOK erkekler sıhhatlerine dikkat etmeleri icap ettiği zaman ne yapacaklarını şaşırırlar. Talihli erkekler, bu ihtimamı eşlerinden gören erkeklerdir. Her ne kadar erkeklerin çoğu, karılarının iş önlüklerinin gerisinde monoton bir hayat yaşamaktan şikâyetçi iseler de, her halde böyle bir hayat, serbes yaşıyarak sıhhatlerini kaybetmelerinden çok daha iyidir.

Bir kadının esas vazifesi kocasının sıhhatini korumak olduğuna göre, bunu acayip hislere kapılmadan kendini vererek yapabilmelidir.

Ben orta yaşlı erkeklerin karılarına, kocalarını, işlerinin ve mesuliyetlerinin bir kısmını paylaşması için yanlarına bir yardımcı almaya ikna etmelerini tavsiye ederim. Hattâ bu, aile gelirinden ufak bir kısıntıya sebep olsa bile... Çünkü, bununla temin edilebilecek küçük dinlenmelerden daha faydalı ve daha değerli bir şey yoktur.

ERKEKLER KADINLARDAN DAHA DAYANIKSIZDIRLAR

Maalesef erkekler kadınların zannettikleri gibi kuvvetli ve her şeye dayanıklı değildirler. İstatistikler onların narin mahlûklar olduklarını haber veriyor. Her ne kadar dış görünüş itibariyle erkekler kadınlardan daha üstün sayılıyorlarsa da, esas olan, tahammül kudreti ve bize hayatiyet veren organların vazifelerini iyi görebilmeleridir. Sadece kuvvetli adalelere sahip olmak bir şey ifade etmez. Şurası muhakkaktır ki, 40 veya 50'sinde olan erkeklerin o yaştaki bir kadına nazaran bünyeleri daha zayıf ve hastalanmaya daha müstaittir. Bunun için onlar itina ister. Batı dünyasındaki evlenmelerde bir kadın 45 yaşına gelinceye kadar iki defa dul kalabilir. Halbuki erkek için bu böyle değildir. 40 yaşında olan bir erkek, aynı yaştaki karısından 7 defa fazla kalb hastalığına tutulmak tehlikesine mâruzdur. Aynı zamanda hazımsızlıktan ve göğüs hastalıklarından ölme ihtimali iki defa daha fazladır. Erkeklerin sosyal durumları ve maddi gelirleri bu hakikati değiştiremez.

Eğer erkeklerin mukavemet derecelerini anlamak istiyorsanız, çevrenizdeki dul hanımlarla beyleri aded olarak karşılaştırınız. Derhal dul erkeklerin daha az olduklarını göreceksiniz. Onun için hanımlar, derhal nazik bir şekilde kocalarına, kendilerini kadınlardan kuvvetli saymalarının sıhhatleri için tehlikeli olduğunu öğretmelidirler.

Şimdi sizlere erkeklerin ömrünü nelerin kısalttığını anlatacağız. Bunları yapmamaya çalışır ve normal bir hayat yaşarsanız her şey kendiliğinden düzelecektir.

ERKEKLERİN ÖMRÜNÜ KISALTAN DAVRANIŞLAR

Kocanızın bir an evvel hastalanabilmesi için yapacağınız en müessir şey, hafta içinde kendisinin evine işinden yorgun argın döndüğü her gece bir davet tertip etmenizdir. Diğeri; mümkün olduğu kadar bütün sosyal teşekküllerde onun vazife almasını temin etmek ve bu münasebetle sık sık dışarıda tertiplenen mezesi bol, içkili âlemlere gitmesini sağlamaktır. Hele, her yemeğin ortasında bıkmadan ona telefon edilmesini ayarlıyabiliyorsanız, her şey yolunda demektir.

Her akşam kocanızın eve iş getirmesini sağlayın ki geceleri istirahat etmeye vakit bulamasın. İşi icabı seyahate mi çıkması icap ediyor? Kendisine iş saatini kaybetmemesini telkin ederek bu seyahati gece yapmasını mümkün kılın. Durmadan sigara içmesi için ona cesaret verin, teşvik edin. Hattâ, sigara içmeden vakit geçirdiğini gördüğünüz zaman, ona derhal sigara ikram edin. Kocanıza öyle bir zemin hazırlayın ki sizinle günlük endişelerinin münakaşasını tam yatacağı zaman yapabilsin. Bunları yaptınız mı kocanız kısa zamanda gümbürder!

HEDEFE ULAŞMAK İÇİN

Dahası var: Kocanızı sabahları erkenden uyandırmayın. Bırakın yatsın. Böylece çok az vakti olacağından trene yetişebilmek için daima koşmak mecburiyetinde kalacaktır. Bu arada kuvvetli kahvaltı etmesine de dikkat edin ki koşabilmesi için sarfedilen gayret boşa gitmesin. Eğer kocanız kalbinden biraz rahatsızsa, kendisi için çok zararlı olacağından onu durmadan öfkelendirin. Hiçbir şeyi kendi arzu ettiği tarzda yapmasına müsaade etmeyin. Bir hata yaptıysa, onu yüzüne vurmaya çalışın. Onun hareketlerine karşı müsamahakâr davranmayın; ona daima akılsız, budala bir insan muamelesi yapın ve hırslandığı zaman, ona acıyarak tebessüm edin. Lüzumsuz münakaşalarınızdan sinirlendiği zaman bu metot fevkalâde tesirlidir. Her yemekle birlikte bir münakaşa mevzuu da ikram edin ki, sükûn içinde zevkle yemek yemesini önlemiş olasınız. Evden sıkıntiyle çıkması için daima kocanız işine giderken münakaşaya başlayın.

Bazı hanımlar kendi vazifeleri olduğunu zannederek mütemadiyen kocalarına ne yapmaları, nasıl hareket etmeleri lâzım geldiğini öğretirler. Bunu, içinde bulundukları aşağılık duygusu yüzünden kocalarına da bu duyguyu daha kuvvetli olarak aşılıyabilmek için yaparlar. Nitekim aynı hissin tesiriyle karılarına böyle davranan erkekler de vardır. Ben böyle hisseden bir hanımı, kocanın ömrünü uzatmak için yazılmış bir yazının ilgilendirebileceğini zannetmiyorum. Bununla beraber bu tiplerin çok azınlıkta olduklarından da eminim.

İşte sizlere yukarıda kocanızın çabuk aranızdan ayrılıp öbür dünyaya göç etmesini sağlıyacak davranışlardan bahsettik. Aksini tatbik ettiğiniz takdirde kocanızın ömrünü uzatabilirsiniz.

KADIN ÇALIŞSA BİLE

Kadın dışarıda çalışmakla, kocasının taşımaya mecbur olduğu yükü hafifletir, ailenin gelirine bir şeyler ilâve ederek onu yükseltir. Fakat hiçbir aile reisi karısı çalışıyor diye kendi gayretini azaltmamalıdır. Aile başka türlü yükselemez.

Mühim olan aile reisinin sıhhatidir. Çok para kazanmak uğrunda sıhhati bozan bir çalışma, bir gün durmaya mahkûmdur. Siz çocukların istikbali bakımından bunun hangisini doğru buluyorsunuz? Avuç dolusu parayı mı, yoksa sıhhati yerinde, canlı bir babayı mı? Hiç şüphe etmiyelim ki gayretli, birçok işi birden başarır, sıhhati yerinde, âsabı düzgün bir baba, çok para kazanan fakat sıhhati bozulmuş bir babadan çok daha iyidir. Aileye neşe veren bu durumdan daha güzel ne olabilir.

GELECEK HAFTA :

Kocanızla yemek hususunda münakaşa etmeyin. Fakat onun yediklerini sessizce kontrol edin...

J. TIKTINER — Sırtta uçan panonin zenginleştirdiği renkli şifondan dikilmiş bir rob. Bedene dağılarak göğse bolluk veren pensler, biyeden bir «nö» ile süslenmiştir.

BOB BUGNANO — Simli reye ve puvanlı kumaştan dikilmiş iki sade rob. Cep kapaklarının süslediği reye elbisenin kemeri, kumaşın siyah yolları bir araya getirilerek yapılmıştır. Puvanlı elbise kemersizdir.

LOUIS FERAUD — Kendinden desenli beyaz ketenden dikilmiş bir rob. Eteğe belden aşağı verev biçilmiş parçalarla bolluk verilmiştir. Etrafına siyah renkte biye geçirilmiş bolero vücuda kesimlerle oturtulmuştur.

PARIS MUHABİRİMİZ
MICHELE ROCHON
BİLDİRİYOR

Muhtelif kumaşlardan hazırlanmış yazlık elbiseler

JACQUES HEIM — Koyu mavi poplinden japone kollu, kare yakalı bir döpiyes. Makine çekilerek etek ve yakaya geçen parçalar açık mavidir.

JACQUES HEIM — Kalın poplinden pratik bir takım. Şömiziye yakalı, manşetli ceketin ceplerine, reye blûzun kumaşından bant geçirilmiştir. Dar eteğin arkasında derin bir plikaşe vardır.

GRÈS — Beyaz ketenden güzel bir takım. Tek düğmeyle tutturulmuş yakasız takma kollu bu tayyörün bütün hususiyeti, öndeki şekilli ceplerinin bedenden çıkmış olmasıdır. Etek iki parçalıdır.

RUYALARIMIZIN MÂNALARI

HAZIRLIYAN: ADNAN ERİM

Ruyasında âşık olduğunu gören yedi okuyucumuza:

YORUMU: Ruyada birisine âşık olduğunuza veya başkasının size âşık olduğunu görürseniz, etrafınız iyi niyetli dostlarla çevrili ve bu dostlar her zaman size yardıma hazır demektir. Ruyada aşkınız başarısızlığa uğrarsa, gerçek hayatta aşk işlerinizde muvaffak olacaksınız.

Ruyasında ateş gören dört okuyucumuza:

YORUMU: Ruyada ateş görmek iyi haber, bolluk, bereket demektir. Yanmadan ateşe girip çıkarsanız, bütün günahlarınızdan temizleneceksiniz.

Ruyasında ayakkabı gören ve giyen sekiz okuyucumuza:

YORUMU: Ruyada yeni bir ayakkabı görmek zenginliğe işarettir. Eski veya siyah renkli ayakkabı giyerseniz, sıkılacaksınız. Ayakkabı diktirirseniz üzüleceksiniz. Ayakkabı ayağınızı sıkarsa işleriniz iyi değil veya dostlarınız sizden yüz çeviriyor.

Ruyasında çiçek gören on iki okuyucumuza:

YORUMU: Ruyada taze çiçek görmek hayırlıdır. Başınıza çiçek takarsanız, evleneceksiniz. Çok güzel ve kokulu bir çiçek görürseniz itibarlı bir şahısla tanışacaksınız. Çiçek bahçesi görürseniz, işleriniz düzelecek, ferahlıyacaksınız. Kurumuş çiçek görürseniz, işleriniz biraz bozulacak.

İstanbuldan B. Çankay:

«Ruyamda karanlık bir deniz gördüm. Denize lâstik topum düştü. Top denize battı. Alamadım.»

YORUMU: Karanlık deniz sıkıntıya işarettir. Lâstik top arzu, nişanlı veya sevgilidir. Topun karanlık denize düşmesi, arzunuzun sıkıntı ve güçlüklerle karşılaşacağını, nişanlınız veya sevgilinizle aranızın açılacağını gösterir. Topu denizden alamayışınız, arzularınız müddet daha olamıyacak yahut nişanlı veya sevgilinizden muvakkaten ayrı düşeceksiniz demektir.

İstanbuldan K. Türel:

«Çıkmak istediğim merdiveni birdenbire yokolmuş gördüm. Sonra gene birdenbire yerine geldi. Kendimi üstbaşında buldum».

YORUMU: Ümitli olduğunuz bir iş birdenbire aleyhinize dönecek. Kaybedeceksiniz. Fakat kısa bir müddet sonra gene birdenbire lehinize dönecek. Durum gene düzelecek. Başarıya ulaşacaksınız.

İstanbuldan F. Ozan:

«İki sene kadar evvel ruyamda Florya sahil yolu üzerinde bir sûrun yıkıldığını, birkaç kişinin altında ezildiğini görmüştüm. Ertesi gün gazetede hakikaten aynı hâdiseyi okudum. Bunu nasıl izah edersiniz?»

YORUMU: Bazı kimselerde olacak hâdiseleri olmadan evvel aynen ruyalarında görme hassası vardır. Siz de böyle nâdir kimselerden birisiniz. Meşhur Roma İmparatoru Sezar'ın karısı, ruyasında Sezarı öldürülmüş görmüştü. Ertesi gün Sezar Senatoda hakikaten öldürüldü. Amerika Cumhurbaşkanlarından Abraham Lincoln, ruyasında kendi cenazesini görmüştü. Ertesi gün bir deli tarafından öldürüldü. İlmî olarak henüz izah edilemiyen bu hâdiseler hayatımızda hiç şüphesiz büyük bir rol oynamaktadır.

Bursadan C. Boyhan:

«Ruyamda sakal traşı oldum.»

YORUMU: Bütün sıkıntı ve üzüntülerinizden kurtulacaksınız. İşleriniz yoluna girecek.

Bakırköyden L. Barık:

«Ruyamda sık sık ikinci kat merdiveni üst basamağına basıp uçarak aşağıya kadar iniyorum veya düşüyor gibi oluyorum.»

YORUMU: Merdivenden inmek işlerinizde duraklama, düşmek veya yuvarlanmak mânasına gelir. Uçmak seyahat demektir. Sık sık merdivenden uçtuğunuza veya düştüğünüze göre, sık sık seyahatlere çıkara muhtelif işlere yahut maceralara atılacaksınız, fakat pek büyük başarılara ulaşamadan gene eski maddi durumunuza veya iş durumuna döneceksiniz .Bu ruyayı gördüğünüz sıralarda işlerinize ve sıhhatinize dikkat ediniz. İhtiyat tehlikeleri önler.

İstanbuldan A. Volkan:

«Ruyamda bir fareyi kuyruğundan merdivene asılmış gördüm. Kıpt deyince kaçıp gitti.»

YORUMU: Merdiven aile hayatına işarettir. Fare, aile geçimsizliği ve tehlikeyi ikaz eder. Fareyi merdivene ters olarak asılmış gördüğünüze göre, aile hayatınızda vaki olacak geçimsizlikler çabucak düzelecek, fareyi kovup kaçırdığınız için de, mühimce bir tehlikeyi kolayca atlatacaksınız.

İstanbuldan Ceyhun Aykut:

«Ruyamda bir kapı üzerindeki asma kilidi zorla açtım.»

YORUMU: İş hayatınızda karşınıza çıkan engelleri büyük bir gayret sarfederek yeneceksiniz ve başarıya ulaşacaksınız.

Bursa'dan S. Kaner:

«Ruyamda bir tabak pişmiş et yedim. Etin yanında pirinç veya bulgura benzer bir şey vardı. Eti ısırdıktan sonra insan eti olduğunu anladım. Tiksinerek uyandım.»

YORUMU: İnsan eti yediğinize göre sizin aleyhinizde dedikodu yapan ve kötülü düşünen biri var. Tabağın içindeki pirinç ise, oldukça zahmet çekip bir mal veya para edineceksiniz. Bulgur ise kederlerinizden, sıkıntılarınızdan yakında kurtulacaksınız.

İstanbul, Beşiktaş'tan T. Orpak:

«Ruyamda sık sık atlara biniyorum. Bazan birinden inip öbürüne biniyorum.»

YORUMU: At murattır. Ata binmek, yükselmek, memuriyette terfi etmek, meslek hayatında ilerlemek demektir. Bir attan inip öbürüne bindiğinize göre, başarıdan başarıya koşacaksınız. Bir teşebbüşte muvaffak olamazsanız, başka bir teşebbüs girişip o işte muvaffak olacaksınız.

ADIM ADIM
AMERİKAYI DOLAŞIYOR 8

Kıraliçelerin ve Milyonerlerin Alışveriş Ettiği Mağazada Neler Gördüm

RÖPORTAJ: SARA KORLE

Dallas'ın en pahalı ve dünya çapında şöhret yapmış Neiman-Marcus mağazasının altıncı katı, en son modellerin teşhir edildiği bir salon, aynı zamanda da son derece lüks bir lokantadır.

BIR hamam bornozunun altı bin dokuz yüz yetmiş beş dolâra, yani bizim paramızla takriben yetmiş beş bin liraya satıldığını ve bu bornozu satın alabilecek bir kimsenin bulunabileceğini biliyor muydunuz? Eminim ki güzelliğine ve süsüne düşkün Mısır Kıraliçesi Kleopatra bile, süt banyosunu yaptıktan sonra bu derece pahalı bir bornozu sırtına geçirmemiştir. Evet, böyle bir bornoz, Dallastaki Neiman-Marcus mağazasında mevcuttur ve son günlerde Californialı çok zengin bir kadın, bu bornozu satın alıvermiştir. Bornozun bu derece pahalı olmasına sebep, yere kadar uzun halis Kanada erminiden yapılma bir kürk-bornoz olmasıdır.

Alabildiğine büyük, kat kat yükselen, içerisinde binbir çeşit eşyanın bulunduğu dükkânlar, umumiyetle New York'tadır. New York'taki dükkânlar kadar büyük olmamakla beraber şıklık ve pahalılık bakımından dünyaca ün salmış bir dükkân da Texas'ta Dallas şehrindedir.

Prenseslerden, konteslerden, milyonerlerden, sinema yıldızlarına kadar pek çok kadın, dünyanın neresinde olursa olsun, siparişlerini bu mağa-

Mücevherat dairesinde, nişan için yüzük seçen bir çift. Küçük resimde de yazıda sözü geçen 75 bin liralık meşhur ermin kürkünden bornoz görülüyor.

zaya verirler. Hattâ bazan öyle olur ki, mağazanın vazifeli bir memuru uçağa atlayıp, istenilen malları müşteriye göstermek üzere Avrupaya kadar bile gider.

Neiman-Marcus isimli bu mağazayı, reklâm bürosu şefi Bayan Marshall'ın refakatinde karış karış gezdim, en şık lokantalardan daha şık olan lokantasında yemek yedim. «Zodiac» isimli bu lokanta, mavinin çeşitli tonlarına bürünmüş, tertemiz, güzel bir yerdir. Her sofranın üzerinde bulunan şekeri bile mavi renge boyamışlar. Yalnız öğleleri açık olan burada yemek yerken her gün bir moda defilesi seyretme imkânı var. Lokantanın özelliklerinden biri de arzu edildiği takdirde, «şansıma ne çıkarsa» deyip bir talih yemeği ısmarlanması. Ismarlanan yemeğin cinsi ve ismi belli değil, talihinize ne çıkarsa, önünüze o geliyor ve ağız tadı ile güzel bir yemek yeniliyor. Nâdide yiyeceklerin büyük bir kısmı buraya uçakla Avrupanın belli başlı yerlerinden getirtilmektedir.

1907 yılında Neiman ve Marcus isimli iki kişi tarafından açılmış olan bu mağazanın işleri ile, ilk açıldığı günden bugüne kadar, Neiman ve Marcus aileleri bizzat meşgul olmaktadır.

Dükkânın prensibi müşteriye hayır dememektir. Bir müşteri uçak satın almak istese, bunu bile temin ederler. Avrupanın en mutena moda evlerinin elbiseleri, orijinal kopyaları burada satılır. Bütün pahalılığına rağmen mutedil fiyatta giyim eşyası veya öteberi bulmak da kabildir. Meselâ, on bin dolârlık bir inci kolyenin yanıbaşında üç dolâra gümüşten bilezik de vardır. Dükkânın özelliği şudur; eşyanın cinsi veya fiyatı ne olursa olsun daima en güzeli ve en zarifi seçilir ve müşteriye sunulur. Neiman-Marcus muhakkak ki dünyanın en büyük mağazası değildir, fakat zarafet ve güzellik bakımından dünyanın en şık dükkânlarından biridir.

— Gördüğünüz vitrinlerin içinde tahminen on milyon dolâr kıymetinde mücevher var. Şu on kıratlık pırlanta yüzük altmış bin dolârdır. Işte, kırk beş bin dolâra küçük bir zümrüt kolye. Müşterilerimizin zevkı çeşitlidir, şampanyasını altın bir çubukla karıştırmak isteyen bir kimse için işte altından, tepesi pırlantalı bir şampanya karıştıracağı. O kadar da pahalı değil, sadece yük doksan dolâr. Işte bir altın kürdan, fiyatı yirmi beş dolârdır. Elli dolâra dudak fırçamız, dokuz yüz yetmiş beş dolâra çakmaklarımız, hattâ on bin dolâra, evet tam on bin dolâra erkek kol saatimiz bile vardır.

Bu sözleri, dükkânın mücevher kısmını bana gezdiren müdürlerden Bay Dudley Ramsden söylüyordu. Camlı vitrinleri süsliyen, mücevherler, pırlantalar, zümrütler, yakutlar kendilerine has pırıltılarla ışıldıyor, insanın gözlerini kamaştırıyordu.

Prenses Grace, Monaco'da evlendiği zaman nedimelerinin hepsi düğünde giydikleri elbiseleri Neiman-Marcus'ta yaptırmış. Prenses Grace, halen Texas'lı bir milyonerle evli olan sinema artisti Greer Garson, Rosalind Russel, Bayan Eisenhower ve daha pek çok tanınmış kimseler bu dükkânın daimî müşterilerinden. Meselâ, zarif giyimiyle dünyada ün salmış bulunan Monaco Prensesi Grace, çocuklarının ve kendinin giyeceğini ekseriyetle bu mağazadan ısmarlarmış.

Kürklerin en güzelini bu dükkânda görmek imkânı var. Parça halinde buraya gelen kürkler burada biçiliyor ve dikiliyor. On iki bin dolârlık bir samur kürk, üzeri sıra sıra boncuk ve taşla işli şenşila bir gece kapı, yirmi beş bin dolârlık bir Labrador vizonu dükkânın kürk satan bölümünde bulmak mümkündür.

Antika eşya bölümünde Ming Sülâlesine ait Kuan Yi Çin budaları, antika gümüş koleksiyonları, epok, imzalı Fransız möblesi, en nâdide bardaklar ve tabaklar, kıymetli resimler yer almıştır.

Karısına ve kendisine eş iki özel satın almak istiyen bir milyoner buradan çifti yüz altmış beş bin dolâra uçak ısmarlıyabilir. Neiman - Marcus, her eşyanın en iyisine meraklı kimselerin alışveriş ettiği mağazadır.

ukarıda Dallas'ın en lüks mağazasının giyim eşyaları dairesinde, önlendeki mankenin teşhir ettiği elbiseye bakarak biçim beğenen bir çift..

REKLÂMCILIK - 2611 - 373

MORAN - A 494

REKLÂMCILIK - 2746 - 374

YALAN YUVASI

17

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 13'ÜNCÜ SAYIDAN, BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Bill Powell, Caroline Courtney'in villâsında kalırken, genç kadının yeğeni Stephanie'yle sevişir. Caroline, Charles Jerome adında bir zenginle nişanlı olduğu halde, Stephanie'yi kıskanır. Bill Powell'i kötüler. Genç adam, meçhul bazı sebeplerden ötürü, mazisini Stephanie'den saklamaktadır. Caroline, Bill ile yeğeninin aralarını açmak için yeni yeni plânlar hazırlar. Kızı, bir bahane uydurup ahbabı Claude Faure'la San Remo'ya gönderir. Kendisi de Bill'e konuşmaya gider .Genç adam, Caroline'e karşı gayet soğuk davranarak kadının ümidini kırmak ister. Fakat Stephanie'nin Claude Faure'la gitmesine de içerlemiştir. Diğer taraftan Stephanie de Claude Faure'la beraber San Remo'da bir kahveye gider. Bir ara, Claude, kıza babasının durumunu anlatır.

YAZAN: MARY HOWARD
ÇEVİREN: NİHAL AKKAYA

GENÇ kız, çok şaşırmıştı:

— Benim bunlardan hiç haberim yoktu. Bana «baban seni görmek bile istemiyor» dediler. Sonradan da tekrar evlendiğini duydum.

Faure, mânalı mânalı Stephanie'ye baktı:

— Belki de hastaneden çıktıktan sonra sizi aramış, fakat bulamamıştır...

— Öyle olsa gerek.

Genç kızın kalbinin derinliklerinde bir yerde, eski bir yara, çocukluğu boyunca devam eden bir kırgınlık düzelmiş, şifa bulmuştu. Minnetle Faure'a gülümsedi:

— Bunları bana anlattığınız için çok teşekkür ederim. Beni ne büyük bir üzüntüden kurtardığınızı bilemezsiniz.

■

Stephanie'nin zihninde kocaman bir istifham belirmişti, Caroline, niçin bunları ona anlatmamıştı acaba? Babasının hakiki durumunu gizleyip, bir iyilik perisi hüviyetine bürünmesi ve Stephanie'ye babasını unutturmak için var güciyle çalışması elbette mühim bir sebebe dayanıyor olmalıydı.

Stephanie, ilk defa villâya dönmek istemediğini farketti. Bill'in yanında olup onunla uzun uzun konuşmak isteğiyle yanıyordu. Evet, her ne pahasına olursa olsun, bu gece Bill ile buluşacaktı.

Faure'la beraber kahveden çıktıkları sırada arkadan birisinin ona seslendiğini işitip, başını sesin geldiği tarafa çevirdi. Bayan Rowland, yani Sally'nin annesi, telâşlı adımlarla Stephanie'ye doğru yürüyordu. Faure, arabayı hareket ettirmeye hazırlanırken Stephanie de kadına doğru yürüdü.

— Nasılsınız, Stephanie?

Doğrusu bu pek mânasız bir sualdi ama, genç kız, kibarca cevap verdi:

— Teşekkür ederim efendim, çok iyiyim.

— Her halde işleriniz pek çok olmalı... Sizin yüzünüzü hiç göremiyoruz. Bari Sally işlerinize mâni olmasa...

— Sally mi? Neden mâni olsun?

Bayan Rowland'ın düşmanca bakışları, Stephanie'yi sözlerini yarıda bırakıp susmaya mecbur etti.

Kadın, şikâyet dolu bir sesle konuştu:

— Sizin yüzünüzden ben kızıma hasret kaldım. Sally'yi evde bulabilene aşk olsun... Sizin villâ galiba pek eğlenceli. Doğrusu ben kızıma olduğu kadar size de kızıyorum. Sally'ye cesaret vermeseniz, o da her Allahın günü Villa Crystale'e gideceğim diye tutturmazdı. Kızımın gece, gündüz sizde oturmasını, gece yarıları son otobüsle eve dönmesini hiç de doğru bulmuyorum. Bu işe bir son vermek lâzım.

Stephanie, bir şeyler söylemek için ağzını açtı, fakat sözlerinin Bayan Rowland'ı daha fazla telâşlandırıp kızdıracağını bildiği için hiç konuşmadı. Sally'yi bir haftadır hiç görmemişti. Onun eve gece yarısı gittiğinden de haberi yoktu. Ama bunları açıklarsa Sally'nin durumu zorlaşacaktı. Bir taraftan da arkadaşına kızmaktan kendini alamıyordu. Öyle ya, Sally ona durumu birazcık olsun çıtlatsaydı, genç kız şimdi Bayan Rowland'ın karşısında eli, kolu bağlı kalmazdı.

Stephanie, Bayan Rowland'ın sinirlerini yatıştıracak bir-iki kelime söyledikten sonra alabalığın arasından hızla yürüyüp, arabanın yanına geldi. Faure, kapıyı açarken Stephanie'nin ağzını aramak maksadiyle sordu:

— Ne o, birisi aptalca bir iş mi yapmış?

— Vallahi, böylesi resmen aptallık. Sally, her gün bize gelmek için annesinden izin alıp gidiyormuş. Kadın, kızını gece yarılarına kadar alıkoyuyorum diye bana kızıyor. Halbuki Caroline geldiğinden beri, ben Sally'nin yüzünü görmedim.

Faure'un canı sıkılmışa benziyordu. Kekeliyerek konuştu:

— Ona, şey, yani kızın annesine bundan bahsetmediniz ya?

— Hayır, canım... Sally'nin gizli birtakım işler peşinde olduğunu çoktan farketmiştim.

— Eh, neyse bari...

Adamın hiç lüzum yokken üzerinden büyük bir yük kalmış gibi bir tavır takınması Stephanie'nin garibine gitmişti. Şüphe ve merak dolu nazarlarla Faure'a baktı, fakat adamın yüzü bir duvar kadar hissiz ve ifadesizdi.

■

Stephanie, villâdan içeri adımını atar atmaz, doğruca Caroline'nin yanına gidip, gece dışarı çıkmak için izin istemeye karar vermişti. Holde, Caroline'e gelmiş bir telgraf vardı. Genç kız, hemen telgrafı alıp teyzesinin odasına koştu. Caroline'i sapsarı bir yüzle yatağında yatar bulunca şaşırdı. Caroline gülümsiyerek:

— Güneş çarptı galiba, dedi, bu akşamki ziyafeti de geri bıraktım. Davetlilerin hepsine haber gönderdim. Yatıp biraz dinlenmek istiyorum.

Genç kadın, Stephanie'nin elindeki telgrafı da isteksiz isteksiz aldı, okudu. Telgraf, Charles Jerome'dan geliyordu. Adam, karısının nihayet boşanmaya razı olduğunu Caroline'e müjdelemek istemişti. Adamın ifadesine göre boşanma muamelelerine de başlamışlardı. Charles Jerome, on güne kadar Caroline'in villâsına misafir gelmeyi tasarlamıştı. Caroline, bitkin bir halde telgrafı elinden bıraktı. Demek Charles on gün sonra burada olacaktı ha? Neden bu kadar çabuk geliyordu sanki? Caroline henüz, mesut nişanlı rolünü oynamaya kendini hazırlıyacak vakit bulamamıştı. Hele Bill burnunun dibindeyken Charles Jerome'a ihtimam göstermesine imkân yoktu. Galiba Stephanie, bir şeyler söylüyordu. Caroline, boş gözlerle yeğenine bakmaktan kendisini alamadı. Genç kız sözlerini tekrarlamak lüzumunu hissetmişti:

— Siz buraya geleli bir hafta oldu, Caroline, bu müddet zarfında ben kendime bir dakika bile ayıramadım. Hep sizin işlerinizle meşgul oldum. Çok rica ederim, bu akşam bana müsaade edin de biraz hava alayım.

— Beni burada yapayalnız bırakmaya gönlün razı olacak demek? Hastayken yalnız kalmayı hiç sevmem.

— Öyleyse ben Carter'e haber ve-

reyim de, gelip sizin yanınızda otursun.

— Aksi gibi Carter de izinli.

Caroline'nin sesi öfkeden titremeye başlamıştı:

— Bana kalırsa, teyzenize karşı fazla egoistlik ediyorsunuz, Stephanie...

Sustu. Stephanie'nin şüphe dolu nazarlarından sıkılmıştı. Birden ablası Laura'nın da birçok kereler onu aynı şüphe dolu gözlerle süzdüğünü hatırlamıştı. Hırs ve öfke kıyıya vuran azgın dalgalar gibi beynine hücum etti. Tam bu sırada Carter içeriye girdi. Bir bakışta vaziyeti kavramıştı. Caroline'i azarlarcasına sordu:

— Ne oluyor, Allah aşkına? Gene teyze-yeğen birbirinizi yiyor musunuz?

Caroline, sakin görünmeye çalışarak cevap verdi:

— Bayan Stephanie bu akşam dışarı çıkmak istiyormuş... Halbuki ben de aksi gibi sana izin vermiştim, öyle değil mi?

Carter uzun uzun hanımına baktı. Stephanie, izin meselesinin tamamen uydurma olduğunu anlamıştı. Üzüntiyle içi sızladı. *(Devamı gelecek sayıda)*

— Bill'den benim namıma özür dilediniz mi?

— Haa, tabiî...

Caroline, Charles'ı bir anda unutuvermişti.

— Bill'le bir hayli gevezelik ettik, diye mırıldandı. Şuh bir kahkaha attıktan sonra ekledi:

— Zaten bu akşamki davetin geri bırakılmasına biraz da Bill sebep oldu sayılır. Güneş altında saatlerce konuştuk... Ona kalsa, akşama kadar beni bırakmıyacaktı.

Stephanie, şüpheyle teyzesine baktı. Acı bir sesle:

— Ben de bu akşam gidip onunla konuşmak istiyorum, dedi.

Caroline, hemen sesinin tonunu değiştirerek, hasta, yardıma muhtaç bir insan gibi konuştu:

— Iyi ama şekerim, bu gece beni hasta hasta yalnız bırakmanız da doğru muya? Ben buraya geldim geleli, şöyle beş dakika karşılıklı oturup konuşamadık. Bu akşam bol bol gevezelik ederiz diye düşünüyordum.

Stephanie, üzüntüyle içini çekti:

Hayat'ın filim romanı: 15

Kimse Melek Değildir

OYNIYANLAR:
Shelley Winters — Ricardo Montalban
Wendell Corey — Claire Trevor

İKİ GÜN GEÇMEMİŞTİ Kİ, AMES VE KARISI EVDEN DIŞARIYA ÇIKAMAZ OLDULAR.

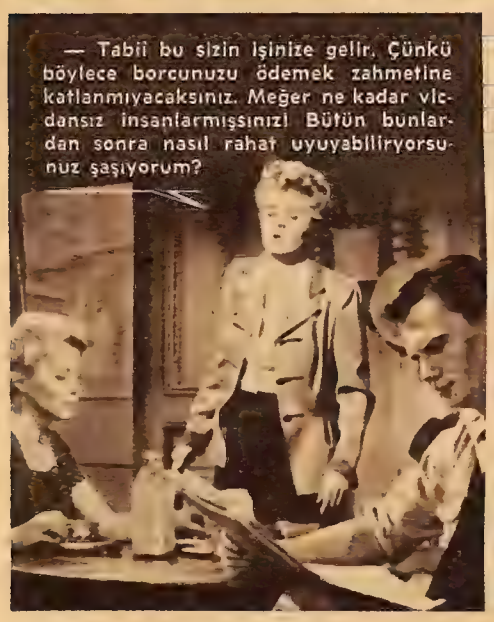

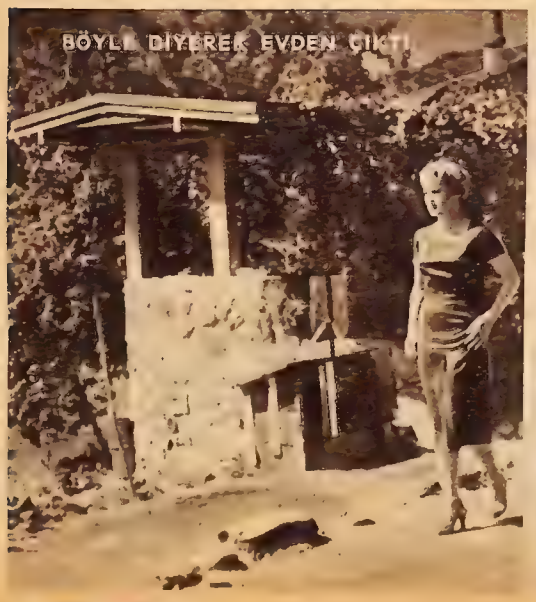

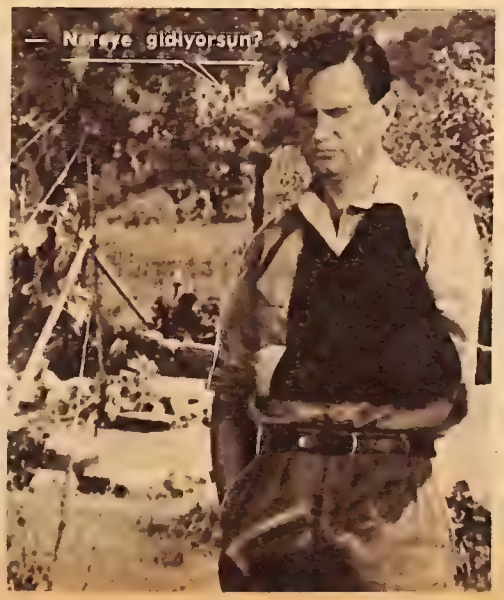

(Devamı gelecek sayıda)

YAZAN: ERIC ROMAN — ÇEVİREN: AZİZE BERGİN

BU ROMANIN BAŞLADIĞI 18'İNCİ SAYIDAN BU SAYIYA KADAR ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Macar gazetecisi Orczy, Partinin organı «Szabad Nep» hesabına Stalinvaros sanayi sitesine gider. Burada gençler, gün doğarken çalışmaya başlarlar, geceleri de tahta barakalarda yatarlar. Orczy'nin çalıştığı grupta, Ilona Maroth adında tıp talebesi bir genç kız da vardır. Ikisi beraber tuğla taşırlar. Ilona'yla Orczy arkadaş olurlar. Çalışırken, birbirlerine geçmiş günlerini anlatırlar. Ilona, ağır iş yapmaya alışık olmadığı için, ilk gün elleri kan içinde kalır. Orczy, genç kıza az iş yaptırmak için daha fazla çalışmaya gayret eder. Ilona, Orczy'den şüphelenmektedir. Fakat delikanlı onu kolayca ikna eder. Gece yemekten sonra, Orczy, kâtibesi Margaret'e mektup yazmayı tasarlar... Bir taraftan da gazeteye göndereceği yazıları düşünmektedir. Genç adam, Partiyi memnun etmek için yalan yazmaya mecbur olacağını hissetmektedir. Fakat bu defa yalan yazmaktansa, hiç yazmamayı daha doğru bulur... Orczy, Ilona'dan hoşlanmaya başladığını anlar.

12

EN ağır tıbbi tâbirleri öyle ustalıkla sadeleştirip ilgi çekici bir şekle sokuyordu ki, zevkle dinlememek imkânsızdı. Beni üzen tek mesele, Ilona'nın üzerinde hâlâ kelimenin tam mânasiyle müspet bir tesir yaratamamış olmamdı. Bana bakarken kızın gözlerinde şüphe pırıltıları farkediyor, buna müthiş üzülüyordum. Zaman zaman takındığı esrarengiz tavırlar da Ilona'nın benden şüphelendiğine bir işaretti. Yalnız bir kere, Ilona'nın sahte bir inatçılıkla hakiki hislerini benden saklamaya çalıştığını farkettim.

Tuğlaları kaldırırken bir ara ayağım taşa takılmış, düşecek gibi olmuştum. Gayri ihtiyari Ilona'nın beline sarıldım. Böyle yapsamazsam ikimiz birden düşecektik.

Ilona hemen silkindi:

— Bana dokunma sakın... Her tarafım ter ve pislik içinde.

Günlerce güneş altında tuğla taşımanın Ilona'yı güzelleştirdiği iddia edilemezdi tabiî... Kızcağızın güneşten yanan derileri soyulmaya başlamıştı. Burnunun üstünde ve yanaklarının yan kısımlarında çiller belirmişti. Saçı, başı toz içindeydi. Buna rağmen insanı cezbeden tatlı bir hali vardı. Ilona'nın vücudu da pek güzel sayılmazdı. Fazla zayıftı. Hareketleri de oldukça kabaydı. Kısacası hiçbir bakımdan Margaret'le, yahut diğerleriyle mukayese edilebilecek durumda değildi. Ama ne çare ki Ilona'dan hoşlanmaya başlamıştım. Ilona'ya karşı beslediğim hisleri, hiçbir zaman başak bir kadına karşı duymamıştım. Hele Margaret'e olan hislerimin Ilona'ya karşı duyduklarımla hiç ilgisi yoktu.

Bütün hafta boyunca Ilona'nın bana karşı olan tavırları değişmedi. Bana itimat etmediğini her haliyle belli ediyordu. Bu vaziyette onun kalbini kazanmaya çalışmak budalalık olacaktı. Çünkü benim iyi niyetli her hareketimde onun gizli bir mâna arıyacağı muhakkaktı. Bunları düşünerek Ilona'yla fazla ilgilenmekten vazgeçmeye karar verdim. Fakat cuma akşamı hiç umulmadık bir hâdise beni kararımdan caymaya mecbur etti.

O akşam, işten barakalara dönerken, sakin bir sesle, yüzüme hiç bakmadan sordu:

— Senin barakanda boş yatak var mı acaba?

— Vallahi bilmem ki...

Boş yatak olmadığını pekâlâ biliyordum ama, birden ret cevabı verip mevzuu kapatmak işime gelmemişti. Sözüme devam ettim:

— Neden sordun?

— Yatağımı değiştirmek istiyorum. Üst yatakta yatan adamla başedemez oldum.

— Pekâlâ, bakalım bizim barakada daha mı rahat olacaksın sanki?

— Sizin barakada daha rahat yatamaz mıyım?

— Hiç zannetmiyorum.

— Her neyse... Hiç olmazsa o münasebetsiz adamın yerine sen varsın ya, bu da yeter...

Ilona hafifçe gülümsiyerek, sözlerini tamamladı:

— Benim yatak arkadaşım olmaz istemez misin?

— Elbette isterim...

Barakaya gider gitmez hemen Zoltan Novak'ı aramaya koyuldum. Nihayet kırmızı saçlı başını kalabalık arasından farkedince hemen o tarafa doğru yürüdüm:

— Bana bak Zoltan, namuslu bir şekilde yüz florin kazanmak istemez misin?

Hemen cevap verdi:

— Para gelsin, benim için mühim olan o... Ille namuslu yoldan para kazanacağım diye beklersem, beş parasız ömrümü tüketirim. Teklifin nedir bakalım? Vereceğin paraya karşılık benden ne istiyorsun?

— Yatağını bir başkasının yatağiyle değiştirmeni istiyorum. Ricam bundan ibaret.

— Peki, yatağımı kiminkiyle değiştireceğim?

— Canım, orasına karışma. Teklifimi kabul edersen, altı numaralı barakaya gideceksin. Onun yeri bizimkinden çok daha güzel... Ana yolun kenarında...

Zoltan, sarı dişlerini göstere göstere sırıttı:

— Kız güzel mi bari?

— Kim? Hangi kız?

— Yüz florin vermeyi göze aldığına göre, her halde çok güzel bir kız olmalı... Fakat, şey...

— Canım paranın önemi yok. Istersen yüz elli florin de verebilirim.

— Yok, yok... Yüz florin yeter. Kalb işlerinden fazla kâr istemek doğru olmaz...

— Çok teşekkür ederim, Yoldaş Zoltan... Sen ne iyi insanmışsın meğer...

Hemen Ilona'nın yanına koşup müjdeyi verdim. Fakat iş hiç de zannettiğimiz kadar kolay olmadı.

Barakaların idare âmiri ciddî bir tavırla kestirip attı:

— Idareden resmen izin almadıkça hiç kimse barakasını değiştiremez.

Adamı rüşvetle kandırmaya uğraştım, fakat benim paramı almak istemedi. Bir zavallı yoldaşın barakasını değiştirmesine mâni olmakla Komünizm prensiplerine sadakat gösterdiğini zanneden ukalânın biriydi.

Ilona'yla beraber idare âmirlerinin bulunduğu barakaya gittik. Erkek yapılı iki kadın, büyük masanın başına geçmiş, harıl harıl bir şeyler yazıyorlardı. Ilona, masaya doğru ilerledi, kadınlara selâm verdi. Yoldaş Anna, başını kaldırdı, sabırsızlanarak:

— Gene ne var? diye sordu.

Ilona, hafifçe öksürdü, derdini anlatmaya başladı:

— Barakamı değiştirmek için sizden izin istiyorum.

— Barakanı mı değiştireceksin? Neden? Şimdi kaç numaralı barakada kalıyorsun?

— Altı numaralı barakada kalıyorum, efendim.

— Barakanın nesi var? Beğenmiyor musun?

— Hayır, efendim.

— Neden beğenmiyorsun?

— Müsaade ederseniz, sebebini burada açıklamıyayım.

Yoldaş Anna, gayet soğuk bir tavırla sordu:

— Senin ismin nedir?

— Ilona Maroth, efendim.

— Barakanızdan memnun olmamanızın sebebini bize bildirmenin lüzumsuz olduğunu mu iddia ediyorsun, Yoldaş Maroth?

— Benim hiç öyle bir iddiam yok... Sadece lüzumsuz teferruata girip sizin vaktinizi almak istemiyorum.

— Senin maksadın nedir? Kendi barakanı değiştirmek mi, yoksa gözüne kestirdiğin bir başka barakaya mı geçmek istiyorsun?

— Kaldığım barakadan kurtulmak istiyorum. Çok berbat bir baraka o...

— Neden? Sebebini söyle...

— Ben o yatakta yatmam. Barakamı değiştirmezseniz, o barakaya da adımımı atmam.

Ilona'nın konuşmasın müdahale etmem gerektiğini anlamıştım. Eğer kızın yanına gitmezsem, Ilona'nın sinirleri daha da bozulacak, belki kadının karşısında hüngür hüngür ağlıyacaktı. Ben içeri girdiğim zaman Yoldaş Anna, Ilona'yı haşlamaya hazır görünüyordu. Hemen kadının yanına gittim:

— Sizinle beş dakika yalnız görüşebilir miyim? diye sordum.

Yoldaş Anna, cevap vermeden önce bir hayli tereddüt etti. Öfkeden burun delikleri durmadan açılıp kapanıyordu. Başiyle bana «evet» işareti yapıp, büyük salondan bir bölmeyle ayrılmış küçük bir odaya yürüdü. Ben de arkasından gittim.

— Benimle ne konuşacaksan konuş.

— Ismim Andras Orzcy. Beni buraya Parti gönderdi. Stalinvaros hakkında bir rapor hazıyrlıyacağım. O genç kızla yaptığınız münakaşaya istemiyerek şahit oldum. Sizi tamamen haksız buldum. Partinin de benim fikrime iştirak edeceği muhakkak. Hele raporumda sizden bahsedersem, hakkınızda pek hayırlı olacağını zannetmiyorum.

— Sözlerinden bir şey anlamadım.

— Anladınız, hem de çok iyi anladınız. Hepimiz, Stalinvaros'la iftihar etmek isteriz. Fakat her şeyden önce burada çalışanları rahat yaşatmalı, durumlarından şikâyet etmelerine meydan vermemeliyiz. Bu zavallı kız yatağını değiştirmek istediyse, bundan ne çıkar yani? Bırakın istediği yatakta yatsın...

Yoldaş Anna, hisleriyle hareket eden, başkalarının hislerine kıymet vermesini bilen bir insan değildi:

— Bana açık söyle, Yoldaş Orczy, bu kızla senin şahsi bir alâkan var mı?

— Hayır, katiyen.

Yoldaş Anna, başını yukarı kaldırdı, mağrur bir tavır takınarak konuştu:

— Ben otuz senedir Partinin hizmetindeyim. Yaptığım her işin de mesuliyetini idrak etmiş durumdayım. Sen hakkımda istediğin gibi bir rapor hazırla, bana vız gelir. Benim vicdanım rahat ya, ben ona bakarım. Fakat kitlelerin olduğu kadar şahısların da dertleriyle ilgilendiğimi göstermek için bu kadının isteğini yerine getirmeyi kabul ediyorum.

Yoldaş Anna başını havaya kaldırdı, mağrur bir tavırla odadan dışarı çıktı.

(Devamı gelecek sayıda)

Yılın En güzel, En sıhhatli Çocukları

Meftun Senyüksel
İSTANBUL

Meliha - Bizen kardeşler — ANKARA

Zeren Tuğaltay
İSTANBUL

Gül Temiz
ANKARA

D. ve H. Pamuk
İNEBOLU

Nerrin Babatin
İSTANBUL

Berceste Yangınoğlu
İSTANBUL

Elmas Muslu
ERZURUM

Hilmi Özgen
İSTANBUL

Hülya Özgürkan
SÖKE

Ayşe Serpil
İSTANBUL

Necibe Muslu
ERZURUM

OKUYUCU MEKTUPLARI

Pul mübadelesi yapmak istiyenlere:

Bayan Güner Paçacı, Turan Mah. Sevgi Sok. No. 93 Turgutlu. Amatör pulcularla pul mübadelesi yapmak istiyor.

■

Adapazarından Bay Fahrettin Ersin'e:

Dünyanın yedi harikası hakkında bilgi Hayat Ansiklopedisinin ikinci cildinde 1018'inci sahifede vardır. İsimleri şunlardır: Mısır Ehramları, Babil'in Asma Bahçeleri, Zeus Heykeli, Mausolus'un Mezarı, Artemis Tapınağı, Rodos Heykeli, İskenderiye Feneri.

■

Samsundan Bay M. Özkarasu'ya:

Almanyada gençleri nasıl çalıştırdıklarını soruyorsunuz. Ezici harblerden her şeylerini kaybederek çıkan bu milletin kısa zamanda başka memleketlere ve milletlere yardım edecek duruma gelmesi kadınlı, erkekli ve verimli olarak çalışmağı itiyat etmiş olmaları sayesindedir. Orada ihtiyarlar da, çocuklar da çalışıyor. Çalıştırma yok, içten gelerek, müdrik olarak çalışma var.

■

Bursadan Bay Hayri Tamer'e:

1914 yılındaki Erzurum zelzelesi o yılın 14 eylûlüne raslamıştır.

■

Adanadan Bay A. K. U.'ye:

1934 yılında Kadir Gecesi, 13 ocak cumartesi gününe tesadüf etmiştir.

Rumelihisarı Şair Nigâr ilkokulu öğrencilerinden seçilen, «Gönüllüler Grupu» adlı bir topluluk, müzik öğretmenleri Vedia Koyunoğlu'nun gayretleri ve çalışmaları ile çok güzel bir temsil tertiplemiştir. Yukarıdaki resimde «Gönüllüler Grupu» öğrencilerini, öğretmenleri ile bir arada görüyorsunuz.

Konyadan Bay Kadir Mermer'e:

1945 yılında ramazanın 27'nci günü (Kadir Gecesi) 5 eylûl çarşamba gününe raslamıştır.

■

Ankaradan B. N. Bengi'ye:

23 rebiülâhır 1338 tarihi, 15 ocak 1920 çarşamba gününe tekabül eder. Malî yıl 1336'dır.

■

Erzincandan Bay Necdet Oruk'a:

Necdet Arapçadır. «Şecaat, bahadırlık» anlamına gelir. Türkçe Tarama Dergisinde Oruk kelimesinin anlamı «genişlik, içyüz, makam, imkân» olarak verilmiştir.

Bafra, Kolaydan Bay Kemal Şener'e:

Hayat mecmuasındaki bilmeceyi çözmüşsünüz. Tebrik ederiz. Bu bilmece umumi bilgiyi artırmak ve hoşça vakit geçirmek için tertip ediliyor. Mükâfat verilmiyor.

■

Ankaradan Bay Ergin Kral'a:

Elimizde mektuplaşacağınız bir Fransız kızın adresi yoktur. Lisanı ilerletmek için Fransızca konuşan bir muhit aramanız ve Fransızca bilen gençlerle arkadaşlık etmeniz sizin için daha verimli olur, kanaatindeyiz.

■

Ağrıdan Bay N. Gökçe'ye:

1961 yılının son aylarında yapılan resmî tahminlere göre dünyanın nüfusu üç milyardan fazladır. Yeryüzündeki kadın nüfusunun erkeklerden daha fazla olduğu bilinmektedir.

■

İzmitten Bayan M. D.'ye:

1339 rumi yılında ramazanın birinci günü 17 nisan salı gününe raslamıştır.

■

Gerzeden B. A. Ünsal'a:

Siraküza'daki ağlıyan heykel hakkında fazla bilgi elde edemedik. Bize Çamlıcadan Bay B. Akolu mektupla kısaca bildirmişti. Kendisinin posta adresini de bilmiyoruz. Bu isteğinizi okuyup bize yazarlarsa bu sütunlarda bildiririz.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

BİR KADIN GAZETECİ: Türkân Türker'in gazetecilik hâtıraları. Bayii: Ferhan Bozkurt Koll. Şti. Ankara Cad. 64/5. 80 sayfa, 500 Kr.

ATATÜRK'ÜN YILLARI: Atatürk'ün hayatı manzum olarak. Yazan: Aziz Beş'er. P. K. 204 Bakanlıklar, Ankara. 32 sayfa, 150 Kr.

İNSANSIZLAR: Oyun 4 perde. Yazan: Yıldırım Keskin. Varlık Yayınları. 64 sayfa, 2 Lira.

LEYLEK SULTAN: Müzikli çocuk piyesi. Yazan: Haldun Marlalı. Ankara. 60 sayfa, 250 Kr.

SİZ VE ÇOCUĞUNUZ: Çocuk terbiyesi. Yazan: Zelia M. Walters. Çeviren: Muammer Tuncer. Anten Yayınevi, İstanbul. 144 sayfa, 5 Lira.

BİLMECE

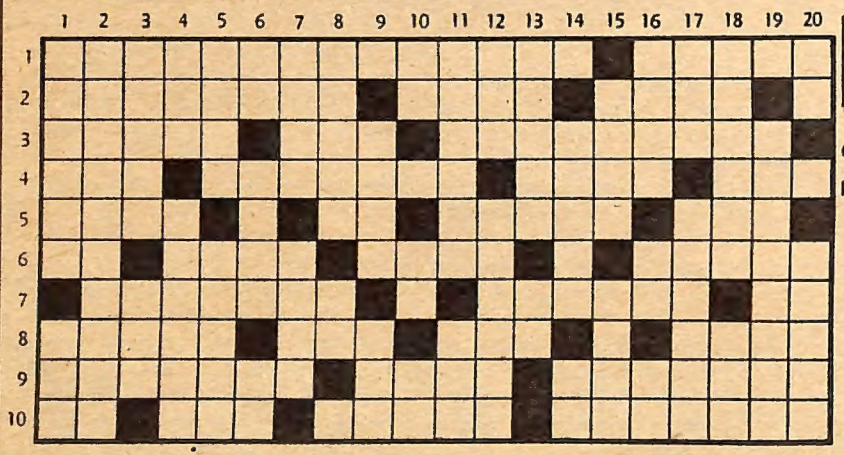

SOLDAN SAĞA: 1: 1 temmuzda kutladığımız gün — Bir pamuk cinsi. 2: Yük kaldıran araçlardan bir kısmına verilen isim (yabancı terim) — Familya — Kuru soğuk. 3: Hanım — Yanardağının püsküttüğü — Döven. 4: Bir sayı — Ana ve baba — Kemiğin içindeki — Lâkırdı. 5: İkinci (Arapça) — Rey — Bizden evvelkiler — Bir emir. 6: Her şeyi tutan uzuv — Aile anlamına gelir ve ev kelimesinin arkasına eklenir — Sırt — Uçma uzvu. 7: Yurdumuzun üzerinde bulunduğu yarımadanın adı — En az — Su. 8: Tersi bir vilâyetimiz — Benzinle çalışan bir binek aracının kısa ismi — Sporcular arasında yapılan müsabaka — Tersi boş lâkırdı. 9: Aşk mektupları — Bir hükümdara tabi olma merasimi — Karışık renkli. 10: Lâhza — İnsan vücudunu kaplıyan ince ve hassas deri — Irakın en büyük ve tarihî şehirlerinden biri — Altıncı ayın ismi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Şubatın 29 çektiği sene — Valde. 2: İlgilenen. 3: Kafatasımızın içindeki — İsim. 4: Büyük düzlük saha — Tapınma. 5: Aded — Kas. 6: Binek hayvanı — Avukatların klübü — Genişlik. 7: Dondurulmuş meyva suyu — Zehirli bir gaz. 8: Takdir için kullanılan yabancı bir kelime — Alaturka sazlardan. 9: Yahut — Göçebe çadırı. 10: Hayret ünlemi — Bir nota — Duman kiri. 11: Tersi bir bitki — Yılan. 12: Çok iyi — Yemeklerde yenilen yeşillik. 13: Eyiklik — Tok onun halinden anlamaz. 14: Kırmızı renkte — Hasret veya şikâyet ünlemi. 15: Büyük bir şairin adı — Gömleklerde de kullanılan beyaz bir madde. 16: Yere basan uzuv — Bir harfin adı — Çoğun aksi. 17: Binanın bölümü — Topu karşılıyan oyuncu. 18: Eksilen — Yokun tersi. 19: Tersi elde edemiyen. 20: Şikâr — Askerlere her gün verilmekte olan ekmeğin adı.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

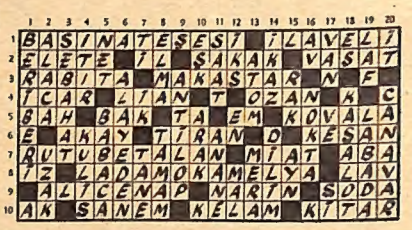

KARİKATÜR

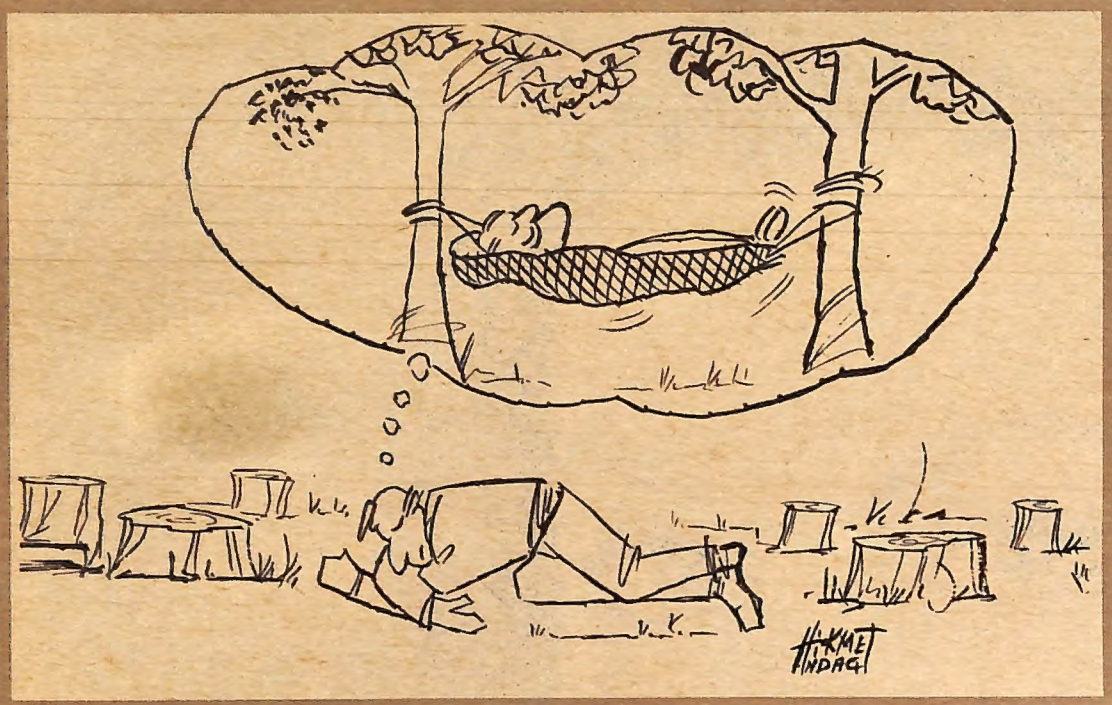

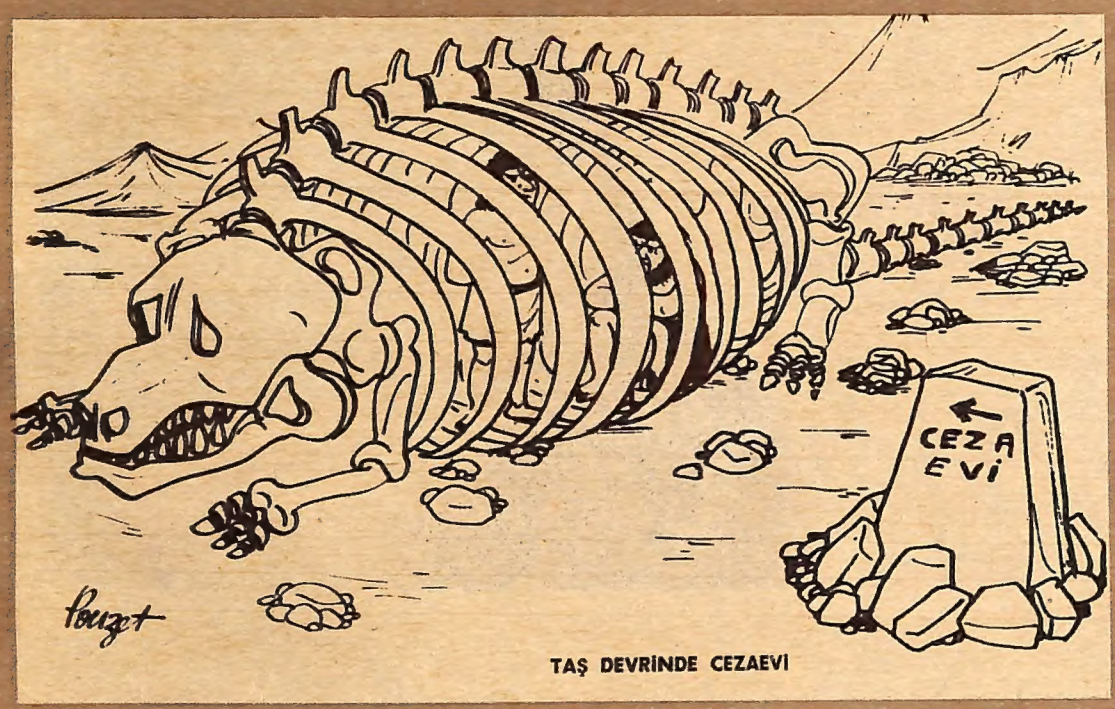

TAŞ DEVRİNDE CEZAEVİ

— Hiç korkma, bunlar zehirli değildir.

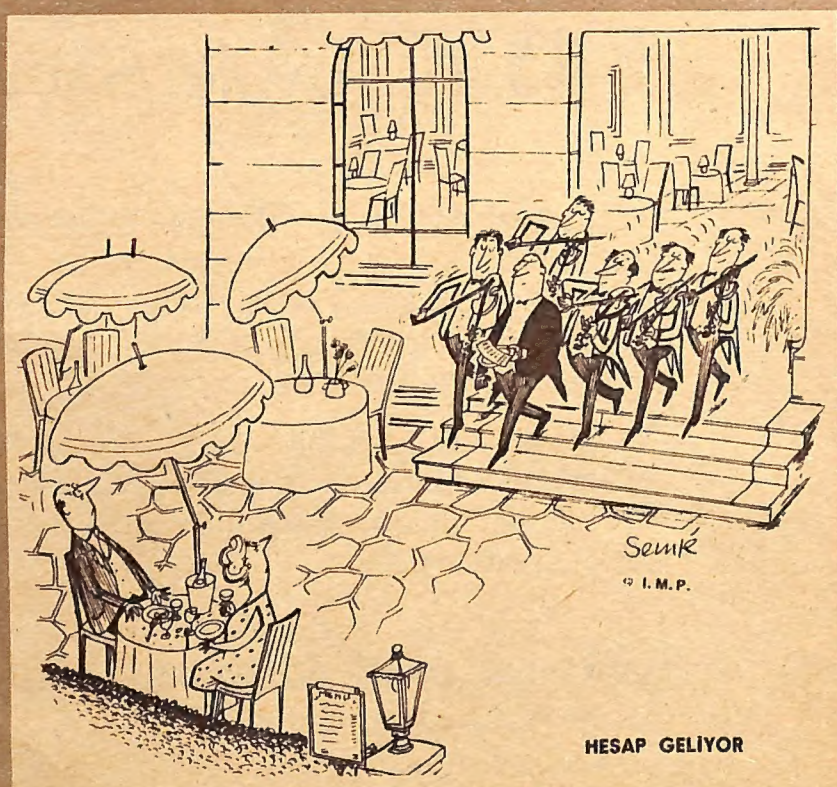

HESAP GELİYOR

Ten güzelliğinin muhafazasında....
.... LUX Tuvalet Sabununun okşayıcı köpüğü !

Bu güzel İtalyan film yıldızı, Rosanna Schiaffino, Lux Tuvalet Sabununa itimat etmektedir. Siz de onun gibi, Lux Tuvalet Sabununun yumuşak, yumuşacık köpüğü ile yüzünüzü ovmakta zevk duyacaksınız.

Bu köpük, ten için harikulâde bir güzellik müstahzarıdır. Yüzünüzü dinlenmiş, ferahlamış hissedecek... ve göz kamaştıran bir taravete sahip olacaksınız.

YILDIZLARIN ONDA DOKUZUNUN SABUNU

GRAFİKA

LT. 62122